

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO

**GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT**

Prishtinë, më 10 mars 2022
Nr. ref.:AGJ 1957/22

AKTGJYKIM

në

rastin nr. KI44/21

Parashtrues

Besa Sopi

**Vlerësim i kushtetutshmërisë
së Aktgjykimit të Kolegjit të Apelit të Dhomës së Posaçme
të Gjykatës Supreme për çështje që lidhen me Agjencinë Kosovare të
Privatizimit AC-I-20-0019 të 21 janarit 2021**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Gresa Caka-Nimani, kryetare
Bajram Ljatifi, zëvendëskryetar
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, gjyqtare
Safet Hoxha, gjyqtar
Radomir Laban, gjyqtar
Remzije Istrefi-Peci, gjyqtare dhe
Nexhmi Rexhepi, gjyqtar

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është parashtruar nga Besa Sopi, me banim në komunën e Suharekës (në tekstin e mëtejme: parashtruesja e kërkesës).

Vendimi i kontestuar

2. Parashtruesja e kërkesës konteston kushtetutshmërinë e Aktgjykimit [AC-I-20-0019] të 21 janarit 2021 të Kolegjit të Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështje që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme: Kolegji i Apelit) në lidhje me Aktgjykimin [C-IV-14-2470] të 10 marsit 2020 të Kolegjit të Specializuar të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështje që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme: Kolegji i Specializuar).

Objekti i çështjes

3. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të kontestuar përmes të cilit, pretendohet se parashtrueses së kërkesës i janë shkelur të drejtat dhe liritë themelore të garantuara me nenet 24 [Barazia para Ligjit], 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], 54 [Mbrotjtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta dhe nenin 1 Protokollit 12 (Ndalimi i përgjithshëm i diskriminimit) të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ)).

Baza juridike

4. Kërkesa bazohet në paragrafët 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuar] të Kushtetutës, nenet 22 (Procedimi i kërkesës) dhe 47 (Kërkesa individuale) të Ligjit nr. 03/L-121 për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Ligji), dhe në rregullin 32 (Parashtrimi i kërkesave dhe përgjigjeve) të Rregullores së punës së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Rregullorja e punës).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

5. Më 1 mars 2021, parashtruesja e kërkesës dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
6. Më 4 mars 2021, Kryetarja e Gjykatës caktoi gjyqtarin Safet Hoxha Gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Selvete Gërxhaliu-Krasniqi (kryesuese), Bajram Ljatifi dhe Radomir Laban (anëtarë).
7. Më 9 mars 2021, Gjykata e njoftoi parashtruesen e kërkesës dhe Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështje që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme: DHPGJS) për regjistrimin e kërkesës.
8. Më 1 shkurt 2022, Kolegji shqyrtues shqyrtoi raportin e Gjyqtarit raportues dhe, me shumicë votash, i rekomandoi Gjykatës pranueshmërinë e kërkesës.

9. Në të njëjtën ditë, Gjykata me shumicë votash, konstatoi që (i) kërkesa është e pranueshme; dhe (ii) me shumicë votash, konstatoi që Aktgjykimi [AC-I-20-0019] i Kolegjit të Apelit të DHPGJS i 21 janarit 2021, nuk është në përputhshmëri me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të KEDNJ-së.

Përmbledhja e fakteve

10. Parashtruesja e kërkesës ka qenë e punësuar në Ndërmarrjen Shoqërore “Ndërmarrja Bujqësore Industriale” nga Suhareka (në tekstin e mëtejme: NSH “NBI Suhareka”) nga viti 1981 deri më 22 korrik 1991, kur me vendimin nr. 2388 të NSH “NBI Suhareka” i është ndërprerë marrëdhënia e punës.
11. Parashtruesja e kërkesës inicioi tri procedura gjyqësore për këtë çështje, përkatësisht; 1) Procedurën në Gjykatën Komunale në Suharekë për anulimin e vendimit nr. 2388 deri më 22 korrik 1991 NSH “NBI Suhareka” dhe kthimin në vendin e mëparshëm të punës të 22 korrikut 1991 deri më 30 qershor 1999 dhe 2) Procedurën në Gjykatën Komunale në Suharekë për kompensimin e të ardhurave personale për periudhën prej 22 korrikut 1991 deri më 30 qershor 1999 dhe 3) Procedurën lidhur me ushtrimin e të drejtës së parashtruesit të kërkesës për të ardhura të papaguara personale në procesin e privatizimit të NSH “NBI Suhareka”. Prandaj, Gjykata do të paraqesë ndarazi përmbledhjen e fakteve për këto tri procedura.

Procedura për anulimin e vendimit nr. 2388 të 22.07.1991 të NSH “NBI Suhareka” dhe kthimin në vendin e mëparshëm të punës

12. Në një datë të pacaktuar në vitin 2000, parashtruesja e kërkesës dorëzoi në Gjykatën Komunale në Suharekë (në tekstin e mëtejme: Gjykata Komunale) propozim për anulimin e vendimit [nr. 2388] të 22 korrikut 1991 të NSH “NBI Suhareka” dhe rrjedhimisht kthimin në vendin e mëparshëm të punës.
13. Më 1 dhjetor 2000, Gjykata Komunale, me Aktgjykimin (C. nr. 122/2000), aprovoi si të bazuar kërkesën e parashtrueses duke e anuluar si të kundërligjshëm Vendimin nr. 2388 të 22 korrikut 1991 të NSH “NBI Suhareka”, ndërsa përkitazi me çështjen e të ardhurave personale Gjykata nuk është marrë me këtë çështje pasi kjo çështje nuk është ngritur nga parashtruesja e kërkesës.

Procedura për kompensimin e të ardhurave personale për periudhën prej 22 korrikut 1991 deri më 30 qershor 1999 në bazë të aktgjykimit (C. nr. 122/2000) të Gjykatës Komunale të 1 dhjetorit 2000

14. Më 13 korrik 2005, parashtruesja e kërkesës parashtrroi kërkesë në Gjykatën Komunale për kompensimin e të ardhurave personale për periudhën prej 22 korrikut 1991 deri më 30 qershor 1999, të gjitha në bazë të aktgjykimit (C. nr.

122/2000) të Gjykatës Komunale të 1 dhjetorit 2000, përmes të cilit është anuluar Vendimi [nr. 2388] i 22.07.1991, i NSH "KBI Suhareka".

15. Më 23 shtator 2005, Gjykata Komunale, me Aktvendimin (C. nr. 205/05), u shpall jokompetente për të vendosur lidhur me këtë çështje dhe e udhëzoi parashtruesen e kërkesës në Agjencinë e Privatizimit dhe në Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës.

Procedura lidhur me ushtrimin e të drejtës në paga të papaguara në procesin e privatizimit të NSH "KBI Suhareka"

16. Më 19 nëntor 2010, në bazë të listës së lëndëve, filloi procesi i privatizimit: i NSH "KBI Suhareka", e cila ishte nën menaxhimin e Agjencisë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme: AKP).
17. Më 17 mars 2014, parashtruesja e kërkesës parashtroi kërkesë në Autoritetin e Likuidimit të ndërmarrjes shoqërore të lartpërmendur (në tekstin e mëtejme: Komisioni i Likuidimit) për kompensimin e pagave të papaguara për periudhën prej 22 korrikut 1991 deri në vitin 1999.
18. Më 10 mars 2014, Autoriteti i Likuidimit, me vendimin [nr. PRZ006-0868], refuzoi kërkesën e parashtrueses për pagesën e pagave të papaguara, duke u mbështetur në nenin 608 të Ligjit të Punës së Bashkuar të vitit 1976 (në tekstin e mëtejme: Ligji i vjetër i Punës), sipas të cilit *„e drejta për të kërkuar pagesën e të ardhurave personale dhe të drejtave tjera të punësimit skadon pas 3 viteve, në përputhje me parimet e parashkrimit“*.
19. Më 10 prill 2014, kundër vendimit [nr. PRZ006-0868] të 10 marsit 2014 të Komisionit të Likuidimit, parashtruesja e kërkesës parashtroi padi te Kolegji i Specializuar për shkak të vërtetimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe zbatimit të gabuar të gjendjes materiale.
20. Më 10 mars 2020, Kolegji i Specializuar, me Aktgjykimin [C-IV-14-2470], refuzoi kërkesën e parashtrueses si të pabazuar, vërtetoi vendimin e Komisionit të Likuidimit dhe arsyetoi, ndër të tjera, *„rregullat e përgjithshme të përcaktuara në Ligjin mbi Marrëdhëniet e Detyrimeve të vitit 1978 të LMD, neni 387 dhe 388 rregullon ndërprerjen e afatit të parashkrimit dhe shprehimisht definojnë se afati i parashkrimit mund të ndërpritet vetëm kur debitori e pohon borxhin ose nëse kreditori ndërmerr një veprim për të filluar procedurat ligjore në një gjykatë apo organ kompetente me qëllim të konfirmimit, garantimit apo realizimit të kërkesës së tillë. Tek lënda në fjalë, ankuesja nuk ka ndërmarr një veprim i tillë para një gjykate në kërkim të realizimit të së drejtës së saj për pagat e papaguara të periudhës 22 korrik 1991 - 30 qershor 1999, para se të parashtronte kërkesë në AL në vitin 2011. Pra, afati i parashkrimit për pagat e papaguara është 3 vite, prandaj kërkesa e ankueses është parashkruar në vitin 2003. „Gjykata vëren se ankuesja kishte parashtruar padi në Gjykatën komunale në Suharekë për anulimin e vendimit mbi ndërprerjen e marrëdhënies së punës. Gjykata Komunale*

në Suharekë, me aktgjykimin C. nr. 122/2000 të datës 01 dhjetor 2000 e kishte anuluar vendimin mbi ndërprerjen e marrëdhënies së punës nr. 2388 të datës 22 korrik 1991, si të kundërligjshëm. Gjykata po ashtu vëren se ankuesja në atë kohë përmes padis nuk kishte kërkuar kompensimin e të ardhurave personale. Kompensimin e pagave të papaguara për periudhën e lart cituara ankuesja për herë të parë e kishte kërkuar tek AL me kërkesën e datës 17 mars 2011, por në atë kohë kërkesa ishte parashkruar siç është arsyetuar më lartë.”

21. Më 18 qershor 2020, parashtruesja e kërkesës parashtrroi ankesë në Kolegjin e Apelit kundër aktgjykimit të lartpërmendur të Kolegjit të Specializuar, duke pretenduar shkelje esenciale të dispozitave të procedurës kontestimore, vërtetim të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike, si dhe zbatim të gabuar të së drejtës materiale.
22. Më 21 janar 2021, me Aktgjykimin [AC-I-20-0091], Kolegji i Apelit refuzoi ankesën e parashtrueses së kërkesës si të pabazuar dhe vërtetoi aktgjykimin e lartpërmendur të Kolegjit të Specializuar, duke deklaruar, “Kolegji i Apelit vëren se paditësja edhe me datën 13 korrik 2005, e dorëzoi një padi lidhur me pagat e pretenduara ndaj NSH-së për periudhën e cekur, dhe për këtë padi Gjykata Komunale në Suharekë, me Aktvendimin e saj C. nr. 205/05, të datës 23.09.2005, shpallet jo kompetente dhe vendosë që dosjen e lëndës ta referojë në DHPGJS-ë. Kolegji i Apelit konstaton se kërkesa për pagën e fundit të kërkuar të muajit qershor 1999, është parashkruar me datë 30 qershor 2002, ndërsa pagat tjera edhe më herët, andaj padia për paga e dorëzuar në Gjykatën Komunale në Suharekë me datë 13.07.2005, nuk ka mundur ta ndërpresë parashkrimin i cili vetëm se kishte ndodhur më herët, para dorëzimit të kësaj padie”.

Procedura përkitazi me të drejtën në 20% (njëzet për qind) të privatizimit të NSH „KBI Suhareka”

23. Më 18 mars 2011, parashtruesja e kërkesës parashtrroi padi në Kolegjin e Specializuar, duke kërkuar që t’i vërtetohet e drejta për të marrë 20% (njëzet për qind) të të ardhurave nga privatizimi i NSH “KBI Suhareka”, duke kërkuar që emri i saj të përfshihet në listën përfundimtare.
24. Më 30 mars 2011, parashtruesja e kërkesës, pasi mësoi se emri i saj është në listën e punëtorëve që realizojnë 20% të të hyrave nga privatizimi i NSH “KBI Suhareka”, ndryshoi pretendimet ankimore të dorëzuara në Kolegjin e Specializuar në atë mënyrë që kërkesa për vërtetimin e së drejtës në 20% të të hyrave nga privatizimi i NSH “KBI Suhareka” është ndryshuar në kërkesën për kompensim të të ardhurave personale për periudhën prej 22.07.1991 deri në vitin 1999.
25. Më 16 shkurt 2016, Kolegji i Specializuar, me aktvendimin [C-II-13-0452-C-0001], ka suspenduar procedurën gjyqësore në këtë rast.
26. Më 14 mars 2016, kundër aktvendimit të mësipërm të Kolegjit të Specializuar, parashtruesja e kërkesës ushtroi ankesë në Kolegjin e Apelit, për shkak të shkeljes

së dispozitave të procedurës kontestimore, konstatimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe zbatimit të gabuar të gjendjes materiale.

27. Më 14 janar 2021, me Aktvendimin [AC-I-14-0165-A0001], Kolegji i Apelit e refuzoi ankesën e parashtrueses si të pabazuar, por ndryshoi *ex officio* aktvendimin [C-II-13-0452-c-0001] e Kolegjit të Specializuar të 16 shkurtit 2016 në atë mënyrë që kërkesa e parashtrueses për kompensimin e të ardhurave personale për periudhën nga 22.07.1991 deri në vitin 1999 hidhet poshtë si e papranueshme.
28. Në pjesën përkatëse të arsyetimit të aktvendimit, Kolegji i Apelit deklaroi:

“[...] Paditësi e ka dorëzuar padinë për pagesën e pagave të pa paguara në shumë të paspecifikuar (ndërsa sipas kërkesës drejtuar AL, shumën prej 5.413,00 euro) me datë '18/03/2011, shumë kohë, pas fillimit të procedurës së likuidimit. Andaj në raste të tilla siç është vendosur në shumë raste në jurisprudencën e Kolegjit të Apelit paditë kreditore të cilat paraqiten në Gjykatë, pas fillimit të procedurës së Likuidimit, ato nuk duhet të pezullohen, por duhet të hedhen poshtë si të pa pranueshme. Pas fillimit të procedurës së likuidimit paditësi kërkesën e tij për paga duhej ta drejtonte tek Autoriteti i Likuidimit e pastaj në rast të refuzimit të kërkesës, ndaj vendimit të Autoritetit të Likuidimit mund të paraqitej ankesa në Gjykatë, siç përcakton neni 70.2 i Shtojcës së LDHP-së 04/I-046 në fuqi në kohën e nxjerrjes së Aktvendimit të ankimuar. Gjithashtu Kolegji i Apelit vëren se paditësja në fjalë ka një lëndë tjetër aktive para Kolegjit të Apelit e evidentuar me nr. AC-I-20-0091 me kërkesë të njëjtë. Prandaj nga këto arsye ankesa e paditësit refuzohet si e pabazuar, ndërsa Aktvendimi i ankimuar i Kolegjit të Specializuar ex officio ndryshohet pasi që rezultati i dhënë nuk është i saktë, dhe padia e paditësit duhet të hedhet poshtë si e papranueshme”.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

29. Parashtruesja e kërkesës pretendon se Aktgjykimi [AC-I-20-0091] i 21 janarit 2021 i Kolegjit të Apelit në lidhje me Aktgjykimin [C-IV-14-2470] e 10 marsit 2020 të Kolegjit të Specializuar, është nxjerrë në shkelje të të drejtave dhe lirive të saj themelore të garantuara me nenet 24 [Barazia para Ligjit], 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm], 54 [Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave] të Kushtetutës, si dhe nenin 1 të Protokollit 12 (Ndalimi i përgjithshëm i diskriminimit) i KEDNJ-së.
30. Sa i përket pretendimit për shkelje të nenit 31 të Kushtetutës, parashtruesja e kërkesës thekson, ndër të tjera, se (i) në NSH “KBI Suhareka” ka punuar deri në momentin e privatizimit dhe se kërkesa e saj megjithatë është refuzuar, edhe përkundër të gjitha provave relevante që ajo i ka paraqitur, (ii) gjithashtu parashtruesja kërkesës thekson se aktgjykimi i kontestuar është nxjerrë në kundërshtim me garancitë procedurale që dalin nga nenet në fjalë, pasi që nuk është mbajtur seanca dëgjimore, duke e penguar atë që të deklarohet lidhur me faktet e kontestuar.

31. Sa i përket pretendimeve për shkelje të nenit 24 të Kushtetutës si dhe nenit 1 të Protokollit nr. 12 (Ndalimi i përgjithshëm i diskriminimit) të KEDNJ-së, parashtruesja e kërkesës thekson se, *“nuk është trajtuar në mënyrë të barabartë me punëtorët e tjerë të Ndërmarrjes Bujqësore „Suhareka“ „situata juridike dhe faktike“ e të cilës është identike me parashtruesen e kërkesës, ndërsa Aktgjykimi i kontestuar i Kolegjit të Apelit, ka trajtuar pretendimet e saj në kuptim të diskriminimit”*.
32. Parashtruesja e kërkesës vetëm pretendon shkelje të nenit 54 të Kushtetutës, por nuk e arsyeton apo shpjegon se si ka ardhur deri te shkelja e këtij neni.
33. Parashtruesja e kërkesës i drejtohet Gjykatës me kërkesë për të vërtetuar se ka pasur shkelje të neneve 24, 31 dhe 54 të Kushtetutës në lidhje me nenin 1 të Protokollit nr. 12 të KEDNJ-së dhe të vendosë në vijim, *“ta shpallë të pavlefshëm Aktgjykimin AC-I-20-0019, të dt.21.01.2021 të Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së dhe të njëjtin ta kthejë për rivendosje në pajtim me Aktgjykimin e kësaj Gjykate”*.

Dispozitat relevante kushtetuese dhe ligjore

Kushtetuta e Republikës së Kosovës

Neni 24 [Barazia para Ligjit]

- 1. Të gjithë janë të barabartë para ligjit. Çdokush gëzon të drejtën e mbrojtjes së barabartë ligjore, pa diskriminim.*
- 2. Askush nuk mund të diskriminohet në bazë të racës, ngjyrës, gjinisë, gjuhës, fesë, mendimeve politike ose të tjera, prejardhjes kombëtare a shoqërore, lidhjes me ndonjë komunitet, pronës, gjendjes ekonomike, sociale, orientimit seksual, lindjes, aftësisë së kufizuar ose ndonjë statusi tjetër personal.*
- 3. Parimet e mbrojtjes së barabartë ligjore nuk parandalojnë vënien e masave të nevojshme për mbrojtjen dhe përparimin e të drejtave të individëve dhe grupeve që janë në pozitë të pabarabartë. Masat e tilla do të zbatohen vetëm derisa të arrihet qëllimi për të cilin janë vënë ato.*

[...]

Neni 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm]

- 1. Çdokujt i garantohet mbrojtje e barabartë e të drejtave në procedurë para gjykatave, organeve të tjera shtetërore dhe bartësve të kompetencave publike.*
- 2. Çdokush gëzon të drejtën për shqyrtim publik të drejtë dhe të paanshëm lidhur me vendimet për të drejtat dhe obligimet ose për cilëndo akuzë penale që ngrihet.*

[...]

Neni 54
[Mbrojtja Gjyqësore e të Drejtave]

Çdokush gëzon të drejtën e mbrojtjes gjyqësore në rast të shkeljes ose mohimit të ndonjë të drejte të garantuar me këtë Kushtetutë ose me ligj, si dhe të drejtën në mjete efektive ligjore nëse konstatohet se një e drejtë e tillë është shkelur.

Konventa Evropiane për të Drejtat e Njeriut

[...]

Neni 6
E drejta për një proces të rregullt

1. Çdo person ka të drejtë që çështja e tij të dëgjohet drejtësisht, publikisht dhe brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e krijuar me ligj, e cila do të vendosë si për mosmarrëveshjet në lidhje me të drejtat dhe detyrimet e tij të natyrës civile, ashtu edhe për bazueshmërinë e çdo akuze penale në ngarkim të tij. Vendimi duhet të jepet publikisht, por prania në sallën e gjykatës mund t'i ndalohet shtypit dhe publikut gjatë tërë procesit ose gjatë një pjese të tij, në interes të moralit, të rendit publik ose sigurisë kombëtare në një shoqëri demokratike, kur kjo kërkohet nga interesat e të miturve ose mbrojtja e jetës private të palëve në proces ose në shkallën që çmohet tepër e nevojshme nga gjykata, kur në rrethana të veçanta publiciteti do të dëmtojte interesat e drejtësisë..

[...]

Protokolli Nr. 12 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut

Neni 1
Ndalimi i përgjithshëm i diskriminimit

1. Ky Protokoll do të hyjë në fuqi ditën e parë të muajit që pason mbarimin e një periudhe prej dy muajsh pas datës në të cilën shtatë Shtete anëtare të Këshillit të Evropës do të kenë shprehur pëlqimin e tyre për t'u lidhur me Protokollin, sipas dispozitave të nenit 8.

2. Askush nuk duhet të diskriminohet nga një autoritet publik për ndonjë nga arsytet e parashikuara në paragrafin 1.

Shtojca e Ligjit Nr. 04/L-033 për Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për Çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit – Rregullorja e Punës e Dhomës së Posaçme të Gjykatës

Supreme për Çështjet në Lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit

[...]

**Neni 36
Rregullat e përgjithshme mbi provat**

1. *Një palë mund t'i paraqet prova duke:*
[...]

1.4. *paraqitur një mjet fizik që është i rëndësishëm për çështjen faktike të lëndës apo procedurës;*

[...]

**Neni 64
Procedurat e ankesës me gojë**

1. *Me nismë të tij apo në bazë të kërkesës me shkrim nga një palë, Kolegji i Apelit vendos nëse do të mbajë apo jo më shumë seanca dëgjimore me gojë lidhur me ankesën gjegjëse. Kolegji i Apelit merr parasysh çfarëdo kërkesë për procedurë gojore që parashtrohet nga ndonjëra palë, e cila paraqet arsyet e saja për parashtrimin e kërkesës për procedurë gojore. Kërkesa e tillë parashtrohet para përfundimit të procedurave të ankesës me shkrim [...].*

**Neni 65
Paraqitja e provave të reja**

Në rrethana të jashtëzakonshme dhe për arsye që dëshmohen mirë, Kolegji i Apelit mund t'i lejoj një palë paraqitjen e provave të reja që nuk kanë qenë në dispozicion të palës gjatë procedurës së shkallës së parë për vlerësimin e provave. Kërkesa me shkrim për një leje të tillë duhet së pari t'i dorëzohet Kolegjit të Apelit dhe duhet t'i dorëzohet palëve tjera jo më pak se pesëmbëdhjetë (15) ditë para datës së seancës kur propozohet paraqitja e këtyre provave. Kolegji i Apelit mund të autorizojë paraqitjen e provave të reja nëse vlerëson se në këtë mënyrë drejtësia do të vihet në vend.

Ligji nr. 06/L-086 për Dhomën e posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit [publikuar në Gazetën Zyrtare të Republikës së Kosovës më 27 qershor 2019]

Neni 69
Procedurat e ankesës me gojë

1. Me nismë të tij apo në bazë të kërkesës me shkrim nga një palë, Kolegji i Apelit vendos nëse do të mbajë një apo më shumë seanca dëgjimore lidhur me ankesën gjegjëse. Kolegji i Apelit merr parasysh çfarëdo kërkesë për procedurë gojore që parashtrohet nga ndonjëra palë, e cila paraqet arsyet e saja për parashtrimin e kërkesës për procedurë gojore. Kërkesa e tillë parashtrohet para përfundimit të procedurave të ankesës me shkrim.

[...]

Neni 74
Shqyrtimi i vendimeve të Autoritetit për likuidim

1. Procedura para Dhomës së Posaçme për kundërshtimin e vendimit të një Autoriteti të Likuidimit që është duke kryer likuidimin e një ndërmarrje ose aseti sipas Ligjit për Agjencinë Kosovare të Privatizimit do të rregullohet në bazë të këtij neni.

2. Çdo kreditor i Ndërmarrjes i cili ka dorëzuar me kohë kërkesën në Agjenci dhe i cili cenohet nga një vendimi i Autoritetit të Likuidimit mund ta kundërshtojë vendimin e tillë, duke parashtruar një ankesë në Dhomën e Posaçme kundër Agjencisë brenda tridhjetë (30) ditëve pas pranimit të vendimit. Çdo ankesë e këtillë duhet të bazohet në pretendimin se procesi i likuidimit nuk është kryer në pajtim me Ligjin për Agjencinë Kosovare të Privatizimit. Ankesa duhet të jetë në pajtim me kërkesat e paragrafit 2 të nenit 35 të këtij ligji dhe të bashkëngjisë një kopje të vendimit ndaj të cilit është ngritur kundërshtim.

3. Në shkallë të parë, zhvillimi i lëndës apo procedurës lidhur me ankesa të tilla do t'i caktohet Gjyqtarit të vetëm sipas rregullave të përcaktuara për shpërndarjen dhe caktimin e lëndëve.

4. Dispozitat e tjera të përgjithshme procedurale në nenet 22-63 të këtij ligji zbatohen për lëndët dhe procedurat bazuar në ankesa të tilla. Gjyqtari i vetëm apo aty kur është e zbatueshme Kolegji përkatës, mund të nxjerrë një Aktgjykim për vërtetimin, shfuqizimin dhe ndryshimin e vendimit të Autoritetit të Likuidimit.

Neni 76
Konfliktet dhe interpretimi

[...]

3. Në interpretimin dhe zbatimin e këtij ligji, kudo që është e nevojshme për të zgjidhur një çështje procedurale që nuk trajtohet mjaftueshëm me këtë ligj, Dhoma e Posaçme do të zbatojë *mutatis mutandis* dispozita përkatëse të Ligjit mbi Procedurën Kontestimore.

Ligji nr. 03/L- 006 për procedurën kontestimore

[...]

Neni 399

399.1 Kur gjykata, pasi t'i arrijë përgjigja në padi, konstaton se nga faktet e treguara në padi nuk del themelësia e kërkesëpadisë, atëherë ajo do të jep vendimin meritor me të cilin refuzohet si e pathemeltë kërkesëpadia.

399.2 Kërkesëpadia është e pathemeltë, në vështrim të paragrafit 1 të këtij neni, po që se qartazi është në kundërthënie me faktet e treguara në padi, apo, po që se faktet mbi të cilat mbështetët kërkesëpadia qartazi janë në kundërthënie me provat të cilat i ka propozuar paditësi, apo me faktet që janë botërisht të ditura.

Vlerësimi i pranueshmërisë së kërkesës

34. Gjykata së pari shqyrton nëse parashtruesja e kërkesës i ka përmbushur kriteret për pranueshmëri, të përcaktuara në Kushtetutë dhe të specifikuara më tej në Ligj dhe Rregullore të punës.

35. Në këtë drejtim, Gjykata u referohet paragrafëve 1 dhe 7 të nenit 113 [Juridiksioni dhe Palët e Autorizuara] të Kushtetutës, të cilët përcaktojnë:

“1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

[...]

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.

36. Në vazhdim, Gjykata gjithashtu u referohet kriterëve të pranueshmërisë, siç janë të përcaktuara me Ligj. Në lidhje me këtë, Gjykata i referohet neneve 47 (Kërkesa individuale), 48 (Saktësimi i kërkesës) dhe 49 (Afatet) të Ligjit, të cilët përcaktojnë:

Neni 47
(Kërkesa individuale)

*“1. Çdo individ ka të drejtë të kërkojë nga Gjykata Kushtetuese mbrojtje juridike në rast se pretendon se të drejtat dhe liritë e tij individuale të garantuara me Kushtetutë janë shkelur nga ndonjë autoritet publik.
2. Individidi mund të ngrejë kërkesën në fjalë vetëm pasi që të ketë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj”.*

Neni 48
(Saktësimi i kërkesës)

“Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësojë saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj”.

Neni 49
(Afatet)

“Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor”.

37. Sa i përket përmbushjes së këtyre kërkesave, Gjykata vlerëson se parashtruesja e kërkesës është palë e autorizuar dhe konteston një akt të autoritetit publik, përkatësisht Aktgjykimin [AC-I-20-0019] të Kolegjit të Apelit të 21 janarit 2021 në lidhje me Aktgjykimin [C-IV-14-2470] e Kolegjit të Specializuar të DHPGJS-së të 10 marsit 2020, pasi i ka shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj. Parashtruesja e kërkesës gjithashtu ka qartësuar të drejtat dhe liritë që ai pretendon se i janë shkelur, në pajtim me kërkesat e nenit 48 të Ligjit dhe ka dorëzuar kërkesën në pajtim me afatet e përcaktuara në nenin 49 të Ligjit.
38. Gjykata gjithashtu konstaton se kërkesa e parashtrueses së kërkesës plotëson kriteret e pranueshmërisë të përcaktuara përmes paragrafit (1) të rregullit 39 (Kriteret e pranueshmërisë) të Rregullores së punës. E njëjta nuk mund të shpallet e papranueshme mbi bazën e kushteve të përcaktuara përmes paragrafit (3) të rregullit 39 të Rregullores së punës. Për më tepër dhe në fund, Gjykata vlerëson se kjo kërkesë nuk është qartazi e pabazuar siç është e përcaktuar përmes paragrafit (2) të rregullit 39 të Rregullores së punës dhe rrjedhimisht, ajo duhet të deklarohet e pranueshme dhe të shqyrtohen meritat e saj.

Meritat

39. Gjykata rikujton që rrethanat e rastit konkret ndërlidhen me privatizimin e Ndërmarrjes Shoqërore NSH „KBI Suhareka” dhe të drejtat e punëtorëve përkatës për t’iu njohur të ardhurat personale të papaguara të realizuara para fillimit të privatizimit. Parashtruesja e kërkesës, është njëra ndër ish-punëtorët e ndërmarrjes së lartcekur, kërkesa e së cilës për pagesën e të ardhurave të papaguara personale u

refuzua si e pavlefshme për shkak të parashkrimit të kërkesave. Ankesa e saj në Kolegjin e Specializuar ishte refuzuar si e pabazuar. Para Kolegjit të Apelit, parashtruesja e kërkesës kishte ngritur pretendime që ndërlidheshin edhe me vërtetimin e gabuar të fakteve dhe të njëjtat ishin refuzuar si të pabazuara edhe në nivel të Kolegjit të Apelit. Seanca dëgjimore, nuk ishte mbajtur as në Kolegjin e Specializuar dhe as në Kolegjin e Apelit. E para kishte theksuar se “Në bazë të Nenit 76.3 të Ligjit mbi Dhomën e Posaçme, lidhur me Nenin 399 të Ligjit mbi Procedurën Kontestimore, Gjykata përcakton se faktet relevante të rastit janë të pakontestueshme dhe nxjerr këtë aktgjykim pa caktuar seancë dëgjimore”, ndërsa e dyta, kishte theksuar se “Në bazë të nenit 69.1 të Ligjit nr. 06/L-086 mbi Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështje që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (LDHP), Kolegji i Apelit vendosi të mos mbajë pjesën gojore e procedurës”.

40. Parashtruesja e kërkesës para Gjykatës konteston gjetjet e Kolegjit të Apelit, duke pretenduar (i) shkelje të nenit 31 të Kushtetutës, për shkak të vërtetimit të gabuar të gjendjes faktike në mos shqyrtimin e provave të bashkangjitura si dhe për shkak të mosmbajtjes së seancës dëgjimore; (ii) shkeljen e nenit 24 të Kushtetutës në lidhje me nenin 1 të Protokollit nr. 12 të KEDNJ-së për shkak të trajtimit të pabarabartë; dhe (iii) shkeljen e nenit 54 të Kushtetutës. Gjykata do t'i shqyrtojë këto kategori pretendimesh në bazë të praktikës gjyqësore të Gjykatës dhe të GJEDNJ-së, sipas së cilës, në bazë të nenit 53 [Interpretimi i Dispozitave për të Drejtat e Njeriut] të Kushtetutës, është e detyruar të interpretojë të drejtat dhe liritë themelore të garantuara me Kushtetutë.
41. Gjykata, në këtë aspekt, fillimisht do të shqyrtojë pretendimet e parashtrueses së kërkesës për shkelje të nenit 31 të Kushtetutës për shkak të mungesës së një seance dëgjimore para DHPGJS-së. Për këtë qëllim, në vijim, Gjykata fillimisht (i) do t' i shtjellojë parimet e përgjithshme përkitazi me të drejtën në një seancë dëgjimore siç është garantuar përmes neneve të lartcekura të Kushtetutës dhe KEDNJ-së; dhe më pas, (ii) do t' i aplikoj të njëjtat në rrethanat e rastit konkret.

(i) *Parimet e përgjithshme përkitazi me të drejtën për një seancë dëgjimore*

42. Gjykata fillimisht thekson se praktika gjyqësore e GJEDNJ-së ka vendosur parimet themelore përkitazi me të drejtën për një seancë dëgjimore. Bazuar në këtë praktikë gjyqësore, Gjykata gjithashtu ka përcaktuar parimet dhe përjashtimet përkatëse, bazuar në të cilat vlerësohet domosdoshmëria e mbajtjes së një seance dëgjimore, varësisht nga rrethanat e rasteve përkatëse. Rishtazi, përmes një numri aktgjykimesh, Gjykata ka vënë theks në këto parime, duke konstatuar shkelje të nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së për shkak të mungesës së një seance dëgjimore para DHPGJS-së, përkatësisht edhe para Kolegjit të Specializuar edhe Kolegjit të Apelit, me rastin e përcaktimit të të drejtave të punëtorëve të ish-ndërmarrjes (shih rastet e Gjykatës, aktgjykimet në rastet e ish-ndërmarrjes “Agimi”: KI145/19, KI146/19, KI147/19, KI149/19, KI150/19, KI151/19, KI152/19, KI153/19, KI154/19, KI155/19, KI156/19, KI157/19 dhe KI159/19, me parashtrues *Et-hem Bokshi dhe të tjerët*, Vlerësim i

kushtetutshmërisë së Aktgjykimit të Kolegjit të Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështje që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit, AC-I-13-0181-A0008, të 29 gushtit 2019, si dhe rastin e Gjykatës lidhur me privatizimin e ish-NSH-së "SHARR" (shih rastin KIO1/20, me parashtrues *Momir Marinković*; aktgjykim i 13 gushtit 2021).

43. Në parim, palët ndërgjyqëse kanë të drejtë për një seancë dëgjimore publike, por një detyrim i tillë nuk është absolut. Për aq sa është relevante për rrethanat e tanishme, praktika gjyqësore e Gjykatës mbështetur në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së ka zhvilluar parimet kryesore që kanë të bëjnë me (i) të drejtën për një seancë dëgjimore në gjykatat e shkallës së parë; (ii) të drejtën për një seancë dëgjimore në gjykatat e shkallës së dytë dhe të tretë; (iii) parimet në bazë të të cilave duhet të përcaktohet nëse një seancë dëgjimore është e domosdoshme; dhe (iv) nëse mungesa e dëgjimit në shkallën e parë mund të korrigjohet përmes një seance dëgjimore në një shkallë më të lartë dhe kriteret përkatëse për të bërë këtë vlerësim. Sidoqoftë, në të gjitha rrethanat, mungesa e një seance dëgjimore duhet të jetë e arsyetuar nga gjykata përkatëse (shih rastet e Gjykatës në rastin e ish-ndërmarrjes "Agimi", KIO145/19, KIO146/19, KIO147/19, KIO149/19, KIO150/19, KIO151/19, KIO152/19, KIO153/19, KIO154/19, KIO155/19, KIO156/19, KIO157/19 dhe KIO159/19, parashtrues *Et-hem Bokshi dhe të tjerët*, të cituar më lart, paragrafi 42).
44. Për sa i përket çështjes së parë, përkatësisht detyrimit për të mbajtur një seancë dëgjimore në gjykatat e shkallës së parë, GJEDNJ ka theksuar se në procedurat para një gjykate të shkallës së parë dhe të vetme, e drejta për një seancë dëgjimore është e garantuar përmes paragrafit 1 të nenit 6 të KEDNJ-së (shih, ndër të tjera, rastet e GJEDNJ-së, *Fredin kundër Suedisë (nr. 2)*, dhe *Selmani dhe të tjerët kundër ish-Republikës Jugosllave të Maqedonisë*, Aktgjykim i 9 shkurtit 2017, paragrafët 37-39, shih po ashtu rastin e Gjykatës lidhur me privatizimin e ish-NSH-së "SHARR", rasti KIO1/20, me parashtrues *Momir Marinković*; aktgjykim i 13 gushtit 2021, cituar më lart, paragrafi 42).
45. Sipas praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, përjashtim nga ky parim i përgjithshëm, përbëjnë rastet në të cilat "*ekzistojnë rrethana të jashtëzakonshme që do të justifikonin mungesën e një seance dëgjimore*" në shkallën e parë dhe të vetme. (Shih, në këtë aspekt, rastet e GJEDNJ-së, *Hesse-Anger dhe Anger kundër Gjermanisë*, Vendim i 17 majit 2001; dhe *Mirovni Institut kundër Sllovenisë*, Aktgjykim i 13 marsit 2018, paragrafi 36). Karakteri i rrethanave të tilla të jashtëzakonshme buron nga natyra e çështjeve që ngërthen një rast, për shembull, rastet që kanë të bëjnë ekskluzivisht me çështje ligjore ose janë të natyrës shumë teknike (shih, rastin e GJEDNJ-së, *Koottummel kundër Austrisë*, Aktgjykim i 10 dhjetorit 2009, paragrafët 19 dhe 20).
46. Për sa i përket çështjes së dytë, përkatësisht detyrimit për të mbajtur një seancë dëgjimore në gjykatat e shkallës së dytë ose të tretë, praktika gjyqësore e GJEDNJ-së thekson se mungesa e një seance dëgjimore mund të justifikohet bazuar në karakteristikat e veçanta të rastit përkatës, me kusht që një seancë dëgjimore të jetë mbajtur në shkallë të parë (shih, në këtë kontekst, rastin e GJEDNJ-së,

Salomonsson kundër Suedisë, Aktgjykim i 12 nëntorit 2002, paragrafi 36). Prandaj, procedurat para gjykatave të apelit, dhe të cilat përfshijnë vetëm çështje të ligjit, dhe jo çështje fakti, mund të konsiderohen të jenë në përputhje me garancitë e mishëruara në nenin 6 të KEDNJ-së, edhe nëse në shkallë të dytë nuk është mbajtur një seancë dëgjimore (shih, rastin e GJEDNJ-së, *Miller kundër Suedisë*, Aktgjykim i 8 shkurtit 2005, paragrafi 30; dhe shih po ashtu rastet e Gjykatës, KI145/19, KI146/19, KI147/19, KI149/19, KI150/19, KI151/19, KI152/19, KI153/19, KI154/19, KI155/19, KI156/19, KI157/19 dhe KI159/19, parashtues *Et-hem Bokshi dhe të tjerët*, të cituar më lart, paragrafi 43). Thënë këtë, dhe në parim, mungesa e një seance dëgjimore mund të justifikohet vetëm përmes “*ekzistencës së rrethanave të jashtëzakonshme*”, siç janë definuar përmes praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, në të kundërtën një e tillë është e garantuar për palët në të paktën njërin nivel të juridiksionit, bazuar në nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së.

47. Për sa i përket çështjes së tretë, përkatësisht parimeve në bazë të të cilave duhet të përcaktohet nëse një seancë dëgjimore është e domosdoshme, Gjykata i referohet Aktgjykimit të 6 nëntorit 2018 të GJEDNJ-së *Ramos Nunes de Carvalho e Sá kundër Portugalisë*, në të cilin Dhoma e Madhe e GJEDNJ-së, vendosi parimet bazuar në të cilat duhet të vlerësohet domosdoshmëria e një seance dëgjimore. Sipas këtij Aktgjykimi, një seancë dëgjimore nuk është e domosdoshme nëse rasti përkatës (i) ngërthen thjeshtë çështje juridike të një natyre të kufizuar (shih, rastet e GJEDNJ-së, *Allan Jacobsson kundër Suedisë* (nr. 2), cituar më lart, paragrafi 49; dhe *Valová, Slezák dhe Slezák kundës Sllovakisë*, Aktgjykim i qershorit 2004, paragrafët 65-68) ose nuk ngërthen ndonjë ndërlikueshmëri të veçantë (shih, rastin e GJEDNJ-së, *Varela Assalino kundër Portugalisë*, Vendim i 25 prillit 2002); (ii) ngërthen çështje tepër teknike, të cilat trajtohen më mirë me shkrim sesa përmes argumenteve gojore në një seancë dëgjimore; dhe (iii) nuk ngërthen çështje të besueshmërisë së palëve ose fakteve të kontestuar dhe gjykatat mund të vendosin në mënyrë të drejtë dhe të arsyeshme në bazë të parashtresave të palëve dhe materialeve të tjera me shkrim (shih, rastet e GJEDNJ-së, *Döry kundër Suedisë*, Aktgjykim i 12 nëntorit 2002, paragrafi 37; dhe *Saccoccia kundër Austrisë*, Aktgjykim i 18 dhjetorit 2008, paragrafi 73, shih po ashtu rastet e Gjykatës, KI145/19, KI146/19, KI147/19, KI149/19, KI150/19, KI151/19, KI152/19, KI153/19, KI154/19, KI155/19, KI156/19, KI157/19 dhe KI159/19, parashtues *Et-hem Bokshi dhe të tjerët*, të cituara më lart, paragrafi 46).
48. Në të kundërtën, bazuar në Aktgjykimin e lartpërmendur, një seancë dëgjimore është e domosdoshme nëse rasti përkatës (i) ngërthen nevojën për shqyrtimin e çështjeve të ligjit dhe të faktit, përfshirë rastet në të cilat është i nevojshëm vlerësimi nëse autoritetet më të ulëta kanë vlerësuar faktet në mënyrë të saktë (shih, ndër të tjera, rastet e GJEDNJ-së, *Malhous kundër Republikës Çeke*, Aktgjykim i 12 korrikut 2001, paragrafi 60; dhe *Fischer kundër Austrisë*, Aktgjykim i 26 prillit 1995, paragrafi 44); dhe (ii) kërkon që gjykata përkatëse të fitojë një përshtypje personale për palët përkatëse, dhe t’u lejohet të njëjtëve mundësia të sqarojnë gjendjen personale, personalisht ose përmes përfaqësuesit përkatës. Shembuj të kësaj situate përbëjnë rastet kur gjykata duhet të dëgjojë prova nga palët në lidhje me vuajtjet personale në mënyrë që të përcaktojë nivelin e duhur të kompensimit

(shih, rastet e GJEDNJ-së, *Göç kundër Turqisë*, cituar më lart, paragrafi 51; dhe *Lorenzetti kundër Italisë*, Aktgjykim i 10 prillit 2012, paragrafi 33) ose duhet të sigurojë informacion në lidhje me karakterin, sjelljen dhe rrezikshmërinë e një pale (shih, rastin e GJEDNJ-së, *De Tommaso kundër Italisë*, Aktgjykim i 23 shkurtit 2017, paragrafi 167).

49. Për sa i përket çështjes së katërt, përkatësisht mundësisë së korrigjimit në shkallë të dytë të mungesës së një seance dëgjimore në shkallën e parë dhe kriterëve përkatëse, GJEDNJ përmes praktikës së saj gjyqësore ka përcaktuar se në parim, një korrigjim i tillë varet nga kompetencat e gjykatës më të lartë. Nëse kjo e fundit, ka juridiksion të plotë për të shqyrtuar meritat e rastit përkatës, përfshirë edhe vlerësimin e fakteve, atëherë korrigjimi i mungesës së një seance dëgjimore në shkallë të parë, mund të bëhet në shkallën e dytë (shih, rastin e GJEDNJ-së, *Ramos Nunes de Carvalho e Sá kundër Portugalisë*, cituar më lart, paragrafi 192 dhe referencat e përdorura aty; dhe shih gjithashtu Udhëzuesin e GJEDNJ-së të 31 dhjetorit 2020 për nenin 6 të KEDNJ-së, E drejta për Gjykim të Drejtë, Aspekti Civil, IV. Kërkesat e procesit; B. Procedurat publike, paragrafi 401 dhe referencat e përdorura aty).
50. Gjykata duke iu referuar në vazhdimësi praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së dhe asaj të Gjykatës thekson se fakti që palët nuk kanë kërkuar mbajtjen e një seance dëgjimore nuk do të thotë që të njëjtat kanë hequr dorë nga e drejta për të mbajtur një të tillë (shih rastet e Gjykatës, KI145/19, KI146/19, KI147/19, KI149/19, KI150/19, KI151/19, KI152/19, KI153/19, KI154/19, KI155/19, KI156/19, KI157/19 dhe KI159/19, parashtrues *Et-hem Bokshi dhe të tjerët*, të cituar më lart, paragrafi 54, për më shumë, lidhur me heqjen dorë nga e drejta për një seancë dëgjimore, shih Udhëzuesin e GJEDNJ-së të 30 prillit 2020 për nenin 6 të KEDNJ-së, E drejta për një proces të drejtë, pjesa civile, IV. Kriteret Procedurale; B. Dëgjimi Publik, paragrafët 420 dhe 421 dhe referencat e përdorura aty). Bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, një çështje e tillë varet nga karakteristikat e ligjit vendor dhe rrethanat e secilit rast veç e veç (shih, rastin e GJEDNJ-së, *Göç kundër Turqisë*, cituar më lart, paragrafi 48).
51. Në fund, Gjykata përmbledh rrethanat faktike të rasteve të ish-ndërmarrjes “Agimi” [Aktgjykimi i Gjykatës, i 10 dhjetorit 2020 në rastet KI145/19, KI146/19, KI147/19, KI149/19, KI150/19, KI151/19, KI152/19, KI153/19, KI154/19, KI155/19, KI156/19, KI157/19 dhe KI159/19], si dhe konstatimet e saj, të cilat kanë rezultuar në gjetjen e shkëljes të së drejtës për gjykim të drejtë dhe të paanshëm, të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, si rezultat i mungesës së një seance dëgjimore në Kolegjin e Apelit të DHPGJS-së. Rrethanat e këtij rasti të lartcekur ndërlidheshin me privatizimin e Ndërmarrjes N.SH. “Agimi” në Gjakovë dhe të drejtat respektive të punëtorëve për t’iu njohur statusi i punëtorëve me të drejta legjitime për të marrë pjesë nga të ardhurat e njëzet përqindëshit (20%-it) nga ky privatizim, siç është përcaktuar në nenin 68 (Ankesat lidhur me listën e të punësuarve me të drejta legjitime) të Shtojcës së Ligjit për Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme dhe paragrafin 4 të nenit 10 të Rregullores nr. 2003/13 e të ndryshuar me Rregulloren nr. 2004/45. Parashtruesit e kërkesës nuk u përfshinë

në Listën e Përkohshme të punëtorëve me të drejta legjitime për të marrë pjesë nga të ardhurat e njëzet përqindëshit (20%-it) nga privatizimi i NSH “Agimi”. Si rezultat i refuzimit të ankesës së tyre nga Agjencia Kosovare e Privatizimit, parashtruesit e kërkesës kishin iniciuar padi në Kolegjin e Specializuar të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme, duke kontestuar Vendimin e Agjencisë Kosovare të Privatizimit, parashtruesit e kërkesës kanë parashtruar padi pranë Kolegjit të Specializuar të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme, duke kontestuar vendimin e Agjencisë Kosovare të Privatizimit. Të gjithë parashtruesit e kërkesës kishin kërkuar mbajtjen e një seance dëgjimore para Kolegjit të Specializuar. Kolegji i Specializuar, kishte refuzuar kërkesën për seancë dëgjimore me arsyetimin se *“faktet dhe provat e dorëzuara janë mjaft të qarta”*, duke u dhënë të drejtë parashtruesve të kërkesës, me përjashtim të dy prej tyre, dhe duke konstatuar se ishin diskriminuar, prandaj të njëjtit duhet të përfshihen në Listën Përfundimtare të Agjencisë Kosovare të Privatizimit. Duke vepruar mbi bazën e ankesës së Agjencisë Kosovare të Privatizimit kundër këtij Aktgjykimi, në gusht të vitit 2019, Kolegji i Apelit, kishte nxjerrë Aktgjykimin e kontestuar, përmes të cilit kishte miratuar ankesën e Agjencisë Kosovare të Privatizimit dhe e kishte ndryshuar Aktgjykimin e Kolegjit të Specializuar, duke hequr *“nga lista e përfituesve të 20% nga procesi i privatizimit të NSH-së “Agimi” Gjakovë”* të gjithë parashtruesit e kërkesës. Këtë Aktgjykim, parashtruesit e kërkesës e kontestuan në Gjykatë, duke pretenduar ndër të tjera se i njëjti është nxjerrë në kundërshtim me nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] me arsyetimin se Kolegji i Apelit kishte ndryshuar Aktgjykimin e Kolegjit të Specializuar, (i) pa një seancë dëgjimore; (ii) pa arsyetim të mjaftueshëm; (iii) në interpretim arbitrar të ligjit; dhe (iv) në shkelje të së drejtës së tyre për një gjykim brenda një afati të arsyeshëm kohor.

52. Në vlerësimin e pretendimeve të parashtruesve të kërkesës në këto raste, Gjykata u fokusua në ato që ndërlidhen me mungesën e një seance dëgjimore para Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme. Gjykata, pas aplikimit të parimeve të lartcekura të vendosura përmes praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së konstatoi se Aktgjykimi i kontestuar, përkatësisht Aktgjykimi [AC-I-13-0181-A0008] i Kolegjit të Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme i 29 gushtit 2019, ishte nxjerrë në kundërshtim me garancitë e mishëruara në nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut, përkitazi me të drejtën për një seancë dëgjimore, ndër të tjera, sepse (i) fakti që parashtruesit e kërkesës nuk kanë kërkuar seancë dëgjimore para Kolegjit të Apelit, nuk nënkupton heqjen dorë të tyre nga kjo e drejtë dhe as nuk e liron Kolegjin e Apelit nga detyrimi që të trajtojë me nismën e tij domosdoshmërinë e mbajtjes së një seance dëgjimore; (ii) parashtruesve të kërkesës iu është mohuar e drejta e seancës dëgjimore në të dy nivelet e Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme; (iii) se Kolegji i Apelit, nuk kishte trajtuar *“çështje ekskluzivisht ligjore ose të natyrës së lartë teknike”*, çështje këto bazuar në të cilat do të mund të kishin ekzistuar *“rrethana të jashtëzakonshme që do të justifikonin mungesën e një seance dëgjimore”*; (iv) Kolegji i Apelit, në fakt, kishte shqyrtuar çështje *“fakti dhe ligji”*, çështje këto shqyrtimi i të cilave, në parim, kërkon mbajtjen e një seance dëgjimore; dhe (v) Kolegji i Apelit, nuk kishte arsyetuar *“heqjen dorë nga seanca gojore”*. Gjykata, po ashtu rikujton se të njëjtat parime dhe konstatime i kishte aplikuar dhe vendosur edhe në tri aktgjykime tjera

në rastet e ish-ndërmarrjes “Agimi”, përmes të cilave kishte konstatuar shkelje të nenit 31 të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së si rezultat i mosmbajtjes së një seance dëgjimore në nivel të Kolegjit të Apelit.

(ii) *Aplikimi i parimeve të shtjelluara më lart në rrethanat e rastit konkret*

53. Gjykata fillimisht rikujton që bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së dhe asaj të Gjykatës, neni 31 i Kushtetutës dhe neni 6 i KEDNJ-së, në parim, garanton mbajtjen e një seance dëgjimore në të paktën njërin nivel të vendimmarrjes. Një e tillë është, siç është sqaruar më lart, në parim, (i) e detyrueshme nëse gjykata e shkallës së parë ka kompetencën e vetme të vendimmarrjes përkitazi me çështjet e faktit dhe të ligjit; (ii) jo e detyrueshme në shkallë në dytë nëse një seancë dëgjimore është mbajtur në shkallë të parë, përkundër faktit që një përcaktim i tillë varet nga karakteristikat e rastit përkatës, për shembull, nëse shkalla e dytë vendos edhe për çështje fakti edhe ligji; dhe (iii) e detyrueshme në shkallë të dytë nëse një e tillë nuk është mbajtur në shkallë të parë, në rastet kur shkalla e dytë ka kompetencë të plotë për të vlerësuar vendimin e shkallës së parë, edhe përkitazi me çështjet e faktit dhe të ligjit. Përfundimisht nga këto raste, në parim, bëhen vetëm nëse “*ekzistojnë rrethanat të jashtëzakonshme që do të justifikonin mungesën e një seance dëgjimore*”, dhe të cilat GJEDNJ, siç është sqaruar më lart, përmes praktikës së saj gjyqësore i ka përcaktuar si raste që kanë të bëjnë ekskluzivisht me çështje ligjore ose janë të natyrës së lartë teknike.

54. Bazuar në parimet e shtjelluara më lart, Gjykata në vijim fillimisht duhet të vlerësojë nëse në rrethanat e rastit konkret, fakti që parashtruesja e kërkesës nuk ka kërkuar një seancë dëgjimore as në Kolegjin e Specializuar dhe as në Kolegjin e Apelit, mund të rezultojë në konstatimin se i njëjti ka hequr dorë në mënyrë të nënkuptuar nga një seancë dëgjimore. Nëse përgjigja në këtë çështje rezulton të jetë negative, atëherë Gjykata, duke u bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, duhet të vlerësojë nëse në rrethanat e rastit konkret “*ekzistojnë rrethanat të jashtëzakonshme që do të justifikonin mungesën e një seance dëgjimore*” në të dy shkallët e vendimmarrjes, përkatësisht para Kolegjit të Specializuar dhe Kolegjit të Apelit. Këtë vlerësim Gjykata do ta bëjë duke u bazuar edhe në parimet e vendosura përmes praktikës gjyqësore të GJEDNJ-së, respektivisht Aktgjykimit të Dhomës së Madhe *Ramos Nunes de Carvalho e Sá kundër Portugalisë*, si dhe praktikës gjyqësore të vet Gjykatës në rastet e ish-ndërmarrjes “Agimi”.

a) *Nëse parashtruesi i kërkesës ka hequr dorë nga e drejta e një seance dëgjimore*

55. Në lidhje me këtë, Gjykata së pari rikujton se parashtruesja e kërkesës nuk kërkoj seancë dëgjimore me ankesën e saj individuale në Kolegjin e Specializuar. Gjykata rikujton se Aktgjykimi i Kolegjit të Specializuar që vendosi për ankesat e ish-punëtorëve të ish-ndërmarrjes shoqërore lidhur me pagat e papaguara, theksoi se në bazë të nenit 76.3 të Ligjit për Dhomën e Posaçme, nenit 399 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, “*faktet relevante të rastit janë të pakontestueshme*”.

56. Siç është shpjeguar më parë, Kolegji i Specializuar, me Aktgjykimin [C-IV-14-2470], bazuar në faktet dhe provat e paraqitura nga parashtruesja e kërkesës, e refuzoi ankesën e tij si të pabazuar. Gjykata gjithashtu rikujton se parashtruesja e kërkesës u ankua kundër aktgjykimit të mësipërm të Kolegjit të Specializuar në Kolegjin e Apelit. Në ankesën e saj, parashtruesja e kërkesës theksoi vërtetimin e gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike dhe zbatimin e gabuar të ligjit. Në lidhje me të parën, parashtruesja e kërkesës theksoi (i) *se në Gjykatë ka sjellë prova se ajo i është drejtuar Gjykatës Komunale në Suharekë edhe për kthim në punë, për çka është vendosur me Aktgjykimin C. nr. 122/2000 të datës 01.12.2000, por edhe lidhur me kërkesën për paga, duke ofruar kopjen e padisë të dorëzuar me 13.07.2005 dhe kopjen e Aktvendimit të Gjykatës Komunale në Suharekë me të cilën kjo Gjykate është shpallur jo kompetente për shkak të juridiksionit dhe lënda është referuar në DHPGJS-ë, [...]*; (ii) *se pagat e pa paguara në bazë të ligjit në fuqi, realizohen pas vendimit për fillimin e likuidimit të ndërmarrjes, ndërsa afati për paraqitjen e kërkesave ka qenë në fund të shkurtit 2011, dhe paditësja në kohë ka paraqitur kërkesën te Autoriteti i Likuidimit*; (iii) *se pas anulimit të vendimit për largimin e saj nga puna, paditësja e ruan të drejtën e saj për kompensim të pagave pas privatizimit të ndërmarrjes, me c'rast iu ka drejtuar Autoritetit të Likuidimit, dhe një situatë e ngjashme ka qenë edhe me punëtorin E.G. nga Suhareka, i cili në momentin e privatizimit të ndërmarrjes nuk ka qenë punëtorë i saj, ndërsa AKP-ja ia njeh të drejtën e kompensimit të pagave me vendimin nr. 222448 të datës 10.03.2014.*
57. Gjykata vëren se parashtruesja e kërkesës përmes ankesës së saj në Kolegjin e Apelit nuk kishte kërkuar shprehimisht mbajtjen e një seance gojore. Megjithatë, Kolegji Apelit, përkundër faktit se nuk u mbajt asnjë seancë dëgjimore publike në procedurën e shkallës së parë dhe as nuk janë dhënë arsyet specifike, në Aktgjykimin e tij, deklaroi se *“Në bazë të nenit 69.1 të Ligjit të Republikës së Kosovës nr. 06/L-086 mbi Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet lidhur me Agjencinë Kosovare të Privatizimit, Kolegji i Apelit vendos që të heq dorë nga pjesa gojore e procedurës”.*
58. Në vijim, Gjykata duke u bazuar në shkresat e lëndës, dhe në mënyrë specifike bazuar në përmbajtjen e dy aktgjykimeve të Kolegjit të Specializuar dhe atij të Apelit nuk mund të vërejë me saktësi nëse ish-punëtorët e ish-ndërmarrjes në cilësinë e ankuesve në këtë procedurë, ankesat e të cilëve ishin trajtuar si në Kolegjin e Specializuar po ashtu edhe në atë të Apelit të kenë parashtruar një kërkesë për seancë dëgjimore. Sido që të jetë, Gjykata duke u bazuar në Aktgjykimin [C-IV-14-2470] e Kolegjit të Specializuar dhe Aktgjykimin e kontestuar [AC-I-20-0091] të Kolegjit të Apelit vëren që këto dy instanca kishin hequr dorë nga mbajtja e një seance dëgjimore duke u referuar në nenin 76.3 dhe 69.1 të Ligjit për Dhomën e Posaçme, në lidhje me nenin 399 të Ligjit për Procedurën Kontestimore. Në lidhje me këtë, Gjykata rithekson në mënyrë të veçantë se Dhoma e Specializuar në aktgjykimin e saj, përkatësisht në pjesën e përmbledhjes së fakteve dhe procedurën në këtë Kolegj, ka specifikuar se *“Në bazë të Nenit 76.3 të Ligjit mbi Dhomën e Posaçme, lidhur me Nenin 399 të Ligjit mbi Procedurën Kontestimore, Gjykata*

përcakton se faktet relevante të rastit janë të pakontestueshme dhe nxjerr këtë aktgjykim pa caktuar seancë dëgjimore”.

59. Gjykata gjithashtu rikujton se parashtruesja në kërkesën e saj të parashtruar në Gjykatë pretendon se (i) bazuar në garancitë procedurale, Kolegji i Apelit ka qenë i detyruar që të mbajë seancë dëgjimore publike dhe se një detyrim të tillë e ka bazuar në ligj; dhe (ii) Kolegji i Apelit i ka pamundësuar palëve të paraqesin dëshmitë e tyre dhe se „*dëshmitë relevante ishin në dispozicion*“ por parashtrueses së kërkesës nuk iu mundësua të deklarohej lidhur me dëshmitë e paraqitura, dhe me këtë asaj iu pamundësua të deklarohej lidhur me faktet kontestuese.
60. Në këtë kontekst dhe ashtu siç është sqaruar më lart bazuar në praktikën gjyqësore të Gjykatës dhe të GJEDNJ-së, fakti që parashtruesja e kërkesës nuk ka parashtruar kërkesë për një seancë dëgjimore në Kolegjin e Specializuar dhe shprehimisht të njëjtën kërkesë nuk e parashtruar as në Kolegjin e Apelit, jodetyrimisht do të thotë se e njëjta ka hequr dorë në mënyrë të nënkuptuar nga një kërkesë e tillë, dhe gjithashtu mungesa e kësaj kërkesë jodetyrimisht e liron gjykatën përkatëse, përkatësisht DHPGJS-në, nga detyrimi për mbajtjen e një seance të tillë.
61. Më saktësisht, bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, në rrethanat e rasteve në të cilat palët nuk kanë kërkuar mbajtjen e një seance dëgjimore, siç është rasti i parashtrueses së kërkesës, GJEDNJ, ndër të tjera, vlerëson nëse mungesa e një kërkesë të tillë, mund të konsiderohet si heqje dorë e nënkuptuar e një parashtruesi përkatës nga e drejta për një seancë dëgjimore. Thënë këtë, mungesa e kërkesës për një seancë dëgjimore, bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, asnjëherë nuk është faktori i vetëm që determinon domosdoshmërinë e mbajtjes së një seance dëgjimore. Në të gjitha rastet, nëse mungesa e kërkesës për seancë dëgjimore e liron një gjykatë nga detyrimi për mbajtjen e një seance dëgjimore, varet nga (i) specifikat e ligjit të aplikueshëm; dhe (ii) rrethanat e një rasti (shih rastin e GJEDNJ-së *Göç kundër Turqisë*, cituar më lart, paragrafi 46). Në vijim, Gjykata do të vlerësojë këto dy kategori çështjesh.
62. Së pari, përkitazi me specifikat e ligjit të aplikueshëm, përkatësisht Ligjit dhe Shtojcës së Ligjit për DHPGJS-në, Gjykata rikujton se bazuar në nenin 64 të Shtojcës së Ligjit për DHPGJS-në, *“Kolegji i Apelit vendos nëse do të mbajë apo jo më shumë seanca dëgjimore me gojë lidhur me ankesën gjegjëse”*, në bazë të nismës së tij apo edhe kërkesës me shkrim nga një palë. Neni 69 (Procedurat e ankesës me gojë) i Ligjit nr. 06/L-086 për DHPGJS-në, ka të njëjtën përmbajtje. Bazuar në këto dispozita, Gjykata përmes aktgjykimeve në rastet e ish-ndërmarrjes “Agimi”, kishte vlerësuar se mbajtja e një seance dëgjimore, jodetyrimisht varet nga kërkesa e palës. Bazuar në dispozitat e aplikueshme, është gjithashtu detyrë e Kolegjit përkatës, që bazuar në nismën e tij, të vlerësojë nëse rrethanat e një rasti kërkojnë mbajtjen e një seance dëgjimore. Përveç kësaj, përtej kompetencave të Kolegjit të Specializuar, bazuar në nenin 60 (Përmbajtja e ankesës) dhe nenin 65 (Paraqitja e provave të reja) të Shtojcës së Ligjit për DHPGJS-në, Kolegji i Apelit gjithashtu ka kompetencë të vlerësojë edhe çështjet e ligjit edhe të faktit, dhe për pasojë, është e pajisur me kompetencë të plotë për të vlerësuar mënyrën se si ka

vlerësuar faktet autoriteti më i ulët, përkatësisht Kolegji i Specializuar. Gjykata thekson se bazuar në nenin 64 të Shtojcës së Ligjit për DHPGJS-në dhe nenin 69 të Ligjit nr. 06/L-086 për DHPGJS-në, është detyrim i kolegjeve të DHPGJS-së, që edhe me nismën e tij të vlerësojë nëse mbajtja e një seance dëgjimore është e detyrueshme, dhe nëse jo, të arsyetoj mosmbajtjen e së njëjtës (shih në këtë kontekst rastet e Gjykatës në rastet e ish-ndërmarrjes “Agimi”: KI145/19, KI146/19, KI147/19, KI149/19, KI150/19, KI151/19, KI152/19, KI153/19, KI154/19, KI155/19, KI156/19, KI157/19 dhe KI159/19, *Et-hem Bokshi dhe të tjerët*, të cituara më lart, paragrafi 61).

63. Së dyti, përkitazi me rrethanat e një rasti, Gjykata rikujton që praktika gjyqësore e GJEDNJ-së, thekson se mungesa e një kërkesë për një seancë dëgjimore, dhe vlerësimi nëse ky fakt mund të rezultojë në konstatimin se pala përkatëse në mënyrë të nënkuptuar ka hequr dorë nga e drejta për një seancë dëgjimore, duhet të vlerësohet në tërësinë e specifikave të një procedure, dhe jo si argument i vetëm, për të konstatuar nëse mungesa e një seance dëgjimore ka rezultuar ose jo në shkelje të nenit 6 të KEDNJ-së (shih rastet e Gjykatës në rastin e ish-ndërmarrjes “Agimi” KI145/19, KI146/19, KI147/19, KI149/19, KI150/19, KI151/19, KI152/19, KI153/19, KI154/19, KI155/19, KI156/19, KI157/19 dhe KI159/19, parashtues *Et-hem Bokshi dhe të tjerët*, të cituara më lart, paragrafi 62).
64. Më specifikisht, në rastet kur një palë përkatëse nuk ka bërë një kërkesë për seancë dëgjimore në asnjërën nga instancat, ngjashëm si në rastin e parashtueses së kërkesës, GJEDNJ në rastin *Salomonsson kundër Zvicrës* (Aktgjykim i 12 shkurtit 2003), në të cilin, parashtuesi përkatës nuk kishte kërkuar mbajtjen e një seance dëgjimore në asnjërën nga instancat, GJEDNJ edhe pse konstatoi se parashtuesi përkatës mund të konsiderohet se ka hequr dorë në mënyrë të nënkuptuar nga e drejta në një seancë dëgjimore (shih, paragrafin 35 të rastit të GJEDNJ-së *Salomonsson kundër Zvicrës*), megjithatë konstatoi shkelje të nenit 6 të KEDNJ-së për shkak të mungesës së një seance dëgjimore, sepse konstatoi që në rrethanat e rastit përkatës, nuk ekzistonin rrethana të jashtëzakonshme që do të justifikonin mungesën e një seance dëgjimore, posaçërisht duke marrë parasysh faktin që niveli i apelit shqyrtoi edhe çështje fakti dhe jo vetëm ligji (shih, rastin e GJEDNJ-së *Salomonsson kundër Zvicrës*, cituar më lart, paragrafët 36-40).
65. Në anën tjetër, në rastin *Göç kundër Turqisë*, GJEDNJ gjithashtu konstatoi shkelje të nenit 6 të KEDNJ-së për shkak të mungesës së një seance dëgjimore, duke refuzuar pretendimet e Qeverisë Turke se (i) rasti ishte i thjeshtë dhe se mund të trajtohej me shpejtësi vetëm në bazë të shkresave të lëndës, veçanërisht për shkak se parashtuesi përkatës përmes ankesës nuk kërkoi sjelljen e ndonjë prove të re; dhe se (ii) parashtuesi përkatës nuk kishte kërkuar mbajtjen e një seance dëgjimore (për faktet e rastit, shih paragrafët 11 deri 26 të rastit të GJEDNJ-së *Göç kundër Turqisë*). Në shqyrtimin e rastit përkatës, dhe pas vlerësimit nëse në rrethanat e tij ekzistonte ndonjë rrethanë e jashtëzakonshme që do të justifikonte mungesën e një seance dëgjimore, GJEDNJ konstatoi shkelje të paragrafit 1 të nenit 6 të KEDNJ-së, duke theksuar, ndër të tjera, se (i) përkundër faktit që parashtuesi përkatës nuk kishte bërë kërkesë për një seancë dëgjimore, nga rrethanat e rastit

nuk rezulton se një kërkesë e tillë do të kishte ndonjë perspektivë suksesi; për më tepër që (ii) nuk mund të konsiderohet se parashtruesi përkatës ka hequr dorë nga e drejta e tij për një seancë dëgjimore duke mos kërkuar një të tillë para Gjykatës së Apelit pasi që kjo e fundit nuk kishte juridiksion të plotë për të përcaktuar shumën e kompensimit; (iii) parashtruesit përkatës nuk i ishte dhënë mundësia të dëgjohet as para shkallës më të ulët dhe e cila kishte kompetencë edhe për vlerësimin e fakteve edhe të ligjit; dhe (iv) çështja thelbësore, në rrethanat e këtij rasti, ishte nëse parashtruesit përkatës duhet t'i ofrohej një seancë dëgjimore para një gjykate e cila ishte përgjegjëse për vërtetimin e fakteve të rastit (për arsyetimin e rastit përkatës, shih paragrafët 43 deri 52 të rastit *Gōç kundër Turqisë*).

66. Në vijim të kësaj, duke iu referuar rrethanave faktike dhe juridike të rastit *Gōç kundër Turqisë*, dhe duke krahasuar të njëjtat me rrethanat faktike dhe juridike të rastit të parashtrueses së kërkesës, Gjykata rikujton se Kolegji i Specializuar kishte hequr dorë nga mbajtja e seancës dëgjimore me arsyetimin se faktet dhe argumentet e paraqitura me shkrim ishin mjaftueshëm të qarta në mënyrë që ky Kolegj të shqyrtojë dhe vendosë në lidhje me ankesat e ish-punëtorëve të ish-ndërmarrjes, përfshirë edhe atë të parashtrueses së kërkesës. Në kontekst të këtij konstatimi të Kolegjit të Specializuar, përfshirë edhe konstatimin e ngjashëm të Kolegjit të Apelit për heqje dorë nga seanca dëgjimore, si dhe përfshirë faktin që Kolegji i Apelit kishte vërtetuar qëndrimin e Kolegjit të Specializuar për refuzimin e ankesës së parashtrueses së kërkesës kundër Vendimit të AKP-së, Gjykata konsideron se edhe nëse parashtruesja e kërkesës do të parashtronte një kërkesë të tillë para Kolegjit të Apelit, e njëjta nuk do të kishte një perspektivë suksesi.
67. Gjykata rikujton që në rrethanat e rastit konkret, (i) parashtrueses së kërkesës nuk i është dhënë mundësia të dëgjohet para Kolegjit të Specializuar, me kompetencë për vlerësimin e fakteve dhe të ligjit; se (ii) Kolegji i Apelit, kishte konfirmuar se Kolegji i Specializuar në mënyrë të plotë kishte vërtetuar gjendjen faktike dhe drejt kishte zbatuar ligjin e aplikueshëm.
68. Në vijim, Gjykata duke krahasuar rrethanat faktike dhe juridike të rasteve të ish-ndërmarrjes “Agimi” (shih në mënyrë specifike rastet e Gjykatës në rastin e ish-ndërmarrjes “Agimi” KI145/19, KI145/19, KI146/19, KI147/19, KI149/19, KI150/19, KI151/19, KI152/19, KI153/19, KI154/19, KI155/19, KI156/19, KI157/19 dhe KI159/19, parashtrues *Et-hem Bokshi dhe të tjerët*, të cituara më lart) me rrethanat e rastit të parashtrueses së kërkesës gjen se këto të fundit dallojnë në aspektet si në vijim: (i) për dallim nga rasti i parashtrueses së kërkesës në rastet e ish-ndërmarrjes “Agimi” parashtruesit e kërkesës në Kolegjin e Specializuar kishin kërkuar mbajtjen e seancës dëgjimore; (ii) Kolegji i Specializuar, me përjashtim të dy parashtruesve kishte aprovuar ankesën e parashtruesve të kërkesës kundër Vendimit të AKP-së për mospërfshirjen e tyre në Listën Përfundimtare dhe kishte vendosur që të njëjtit duhet të përfshihen në Listën Përfundimtare të AKP-së (iii) Kolegji i Apelit kishte aprovuar ankesën e AKP-së kundër Aktgjykimit të Kolegjit të Specializuar dhe për pasojë kishte ndryshuar këtë të fundit duke refuzuar ankesën e të gjithë parashtruesve të kërkesës kundër Vendimit të AKP-së si të pabazuar dhe duke i hequr nga Lista Përfundimtare e AKP-së. Përderisa në rastin e parashtrueses

së kërkesës, Kolegji i Specializuar kishte refuzuar ankesën e parashtrueses së kërkesës kundër Vendimit të AKP-së si të pabazuar, dhe për pasojë Kolegji i Apelit po ashtu kishte refuzuar ankesën e parashtrueses së kërkesës kundër Aktgjykimit të Kolegjit të Specializuar, duke vërtetuar qëndrimin dhe konstatimin e këtij të fundit. Me gjithë faktin që Kolegji i Apelit ka vërtetuar qëndrimin dhe konstatimin e Kolegjit të Specializuar, të cilin ky i fundit e bazon në vërtetimin e gjendjes faktike dhe zbatimin e ligjit përkatës, Gjykata vlerëson se Kolegji i Apelit për të arritur një konstatim të tillë ka shqyrtuar të gjitha faktet e paraqitura përmes ankesës fillestare të parashtrueses së kërkesës në Kolegjin e Specializuar dhe përgjigjet në ankesë të AKP-së.

69. Prandaj, përkundër dallimeve të lartcekura të rastit të parashtrueses së kërkesës me rastin e parashtruesve të kërkesës në rastet e ish-ndërmarrjes “Agimi”, të cilët kishin kërkuar mbajtjen e një seance dëgjimore para Kolegjit të Specializuar, Gjykata megjithatë nuk mund të konstatojë se mungesa shprehimore e parashtrueses së kërkesës për mbajtjen e seancës dëgjimore nënkupton se e njëjta ka hequr dorë nga e drejta e saj për mbajtjen e një seance dëgjimore, të paktën në njërin nga instancat e DHPGJS-së. Për më tepër, Gjykata rikujton se parashtruesja e kërkesës edhe në ankesën e saj të parashtruar në Kolegjin e Apelit kishte theksuar se autoriteti i likuidimit ka refuzuar kërkesën, duke i ndarë në punëtorë aktivë dhe pasivë, duke vepruar në kundërshtim me hartimin e listave përfundimtare të kërkesave dhe duke iu referuar listës aktive dhe pasive. Në lidhje me këtë të fundit, Gjykata rikujton se parashtruesja në kërkesën e saj para Gjykatës pretendon se Kolegji i Apelit i ka pamundësuar palëve të paraqesin dëshmitë e tyre, sepse *„nuk e ka lejuar të njëjtën të deklarohej për faktet kontestuese“* dhe se ky deklaram ka mundur të jetë dëshmia vendimtare pa të cilin pretendimet e parashtrueses së kërkesës u refuzuan si të pabazuara, duke mos iu dhënë mundësia që përmes seancës dëgjimore, të paraqesë dëshmitë tjera të saj, duke përfshirë edhe situatën e ngjashme me rastin e punëtorit E. G. në lidhje me privatizimin e njëjtë, kërkesa e të cilit është pranuar, siç është përcaktuar në nenin 36. Thënë këtë, Gjykata nuk mund të konstatojë se mungesa e kërkesës së parashtrueses së kërkesës për mbajtjen e një seance dëgjimore në nivel të Kolegjit të Apelit, mund të konsiderohet si heqje dorë e nënkuptuar e saj nga e drejta për një seancë dëgjimore, dhe posaçërisht, jo pa e vlerësuar faktin nëse në rrethanat e rastit konkret, *“ekzistojnë rrethana të jashtëzakonshme që do e justifikonin mungesën e një seance dëgjimore”*. Kjo sepse, në të gjitha rastet në të cilat GJEDNJ kishte arritur në një konstatim të tillë, e kishte bërë në ndërlidhje me faktin se rrethanat e rasteve ndërlidheshin me çështje të natyrës ekskluzivisht ligjore ose të natyrës teknike, dhe rrjedhimisht *“ekzistonin rrethana të jashtëzakonshme që do e justifikonin mungesën e një seance dëgjimore”*. Për pasojë dhe në vijim, Gjykata duhet të vlerësojë nëse në rrethanat e rastit konkret, *“ekzistojnë rrethanat të jashtëzakonshme që do e justifikonin mungesën e një seance dëgjimore”*, përkatësisht nëse natyra e çështjeve në vlerësim para Kolegjit të Apelit, mund të klasifikohet si *“ekskluzivisht ligjore apo e natyrës së lartë teknike”*, bazuar në praktikën gjyqësore të Gjykatës dhe të GJEDNJ-së.

- b) *Nëse në rrethanat e rastit konkret ekzistojnë rrethana të jashtëzakonshme të cilat do të justifikonin mungesën e seancës dëgjimore*

70. Gjykata edhe një herë rikujton që bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, të vërtetuar edhe me praktikën gjyqësore të vet Gjykatës palët kanë të drejtë në seancë dëgjimore në të paktën njërën instancë. Kjo instancë, është kryesisht instanca e parë, dhe ajo e cila e ka juridiksionin për të vendosur edhe për çështje fakti edhe për çështje ligji (shih rastet e Gjykatës në lidhje me ish-Ndërmarrjen “Agimi” KI145/19, KI145/19, KI146/19, KI147/19, KI149/19, KI150/19, KI151/19, KI152/19, KI153/19, KI154/19, KI155/19, KI156/19, KI157/19 dhe KI159/19, parashtrues *E'them Bokshi dhe të tjerët*, të cituara më lart, paragrafi 68). Në këtë kontekst, përkritazi me detyrimin për të mbajtur një seancë dëgjimore në gjykatat e shkallës së dytë ose të tretë, praktika gjyqësore e GJEDNJ-së thekson se mungesa e një seance dëgjimore mund të justifikohet bazuar në karakteristikat e veçanta të rastit përkatës, me kusht që një seancë dëgjimore të jetë mbajtur në shkallë të parë. Në parim, nëse një seancë dëgjimore është mbajtur në shkallën e parë, procedurat para gjykatave të apelit, dhe të cilat përfshijnë vetëm çështje të ligjit, dhe jo çështje fakti, mund të konsiderohen të jenë në përputhje me garancitë e mishëruara në nenin 6 të KEDNJ-së, edhe nëse në shkallë të dytë nuk është mbajtur një seancë dëgjimore. Thënë këtë, përjashtim nga e drejta për një seancë dëgjimore, janë vetëm ato raste, në të cilat përcaktohet se “*ekzistojnë rrethana të jashtëzakonshme që do të justifikonin mungesën e një seance dëgjimore*”. Këto rrethana, siç është sqaruar më lart, praktika gjyqësore e GJEDNJ-së i ka klasifikuar si raste të cilat ndërlidhen me “*çështje ekskluzivisht ligjore apo të natyrës së lartë teknike*”. (Shih rastin *Schüler-Zraggen kundër Zvicrës*, të cituar më lart dhe *Döry kundër Suedisë*, të cituar më lart).
71. Në mënyrë të ngjashme, GJEDNJ vepron edhe në ato raste në të cilat çështjet para Gjykatës përkatëse janë ekskluzivisht ligjore, dhe nuk përfshijnë vlerësimin e fakteve kontestuese (shih rastin e GJEDNJ-së *Saccoccia kundër Austrisë*, të cituar më lart).
72. Përkundrazi në raste tjera e në të cilat GJEDNJ përcaktoi se çështjet para gjykatave përkatëse ngërthenin edhe çështje fakti edhe ligji, ajo nuk konstatoi se “*ekzistojnë rrethana të jashtëzakonshme që do të justifikonin mungesën e një seance dëgjimore*”. Për shembull, në rastin *Malhous kundër Republikës Çeke* (Aktgjykim i 12 korrikut 2001), GJEDNJ konstatoi shkelje të nenit 6 të KEDNJ-së për shkak të mungesës së një seance dëgjimore, pasi përcaktoi se çështjet për të cilat ankohej parashtruesi përkatës nuk ngërthenin vetëm çështje ligji por edhe fakti, përkatësisht vlerësimin nëse autoriteti më i ulët i kishte vlerësuar faktet në mënyrë të drejtë (shih, rastin e GJEDNJ-së *Malhous kundër Republikës Çeke*, cituar më lart, paragrafi 60). Në të njëjtën mënyrë, në rastin *Koottummel kundër Austrisë* (Aktgjykim i 10 dhjetorit 2009), GJEDNJ konstatoi shkelje të nenit 6 të KEDNJ-së për mungesë të një seance dëgjimore, sepse konstatoi se çështjet para saj nuk mund të kualifikoheshin si çështje të natyrës ekskluzivisht ligjore ose të natyrës teknike, që do të mund të konsistonin në rrethana të jashtëzakonshme të cilat do të justifikonin mungesën e një seance dëgjimore (shih, rastin e GJEDNJ-së, *Koottummel kundër Austrisë*, cituar më lart, paragrafët 20 dhe 21).

73. Ngjashëm, si në rrethanat e rasteve të lart cituara të GJEDNJ-së *Malhous kundër Republikës Çeke* dhe *Koottummel kundër Austrisë*, Gjykata duke aplikuar këtë qëndrim të GJEDNJ-së edhe në rrethanat e rastit konkret konsideron se Kolegji i Apelit ka juridiksion edhe për çështje fakti edhe për çështje ligji. Bazuar në paragrafin 11 të nenit 10 (Aktgjykimet, Aktvendimet dhe Apelet) të Ligjit nr. 04/L-033 për Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet në lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme: Ligji për DHPGJS-në) dhe paragrafin 4 të nenit 64 (Procedurat e ankesës me gojë) dhe nenin 65 (Paraqitja e provave të reja) të Shtojcës së Ligjit për DHPGJS-në, palët, ndër të tjera, kanë mundësinë që të ngritin ankesat para Kolegjit të Apelit edhe përkitazi me çështjet e ligjit edhe të fakteve, duke përfshirë edhe mundësinë që të paraqiten prova të reja.
74. Gjykata më tej vëren, se bazuar në nenin 68 të Shtojcës së Ligjit për DHPGJS-në, në rast të ankesave lidhur me listën e të punësuarve me të drejta legjitime, barra e provës bie mbi parashtruesit e kërkesës përkatëse para Kolegjit të Specializuar. Po ashtu, barra e të provuarit për kundërshtuesin e një kërkesë të tillë, bie mbi kundërshtuesin, përkatësisht AKP-në, në rrethanat e rastit konkret. Para Kolegjit të Apelit, barra e të provuarit gjithashtu bie mbi parashtruesen e ankesës përkatëse. Rrethanat e rastit konkret, gjithashtu, në esencë ndërlidhen me pretendime për diskriminimin. Këtë pretendim të tij, Kolegji i Apelit përmes Aktgjykimit të tij e kishte refuzuar sepse AKP-ja ka dorëzuar parashtrësën në Kolegjin e Apelit dhe i është përgjigjur ankesës së parashtrueses. Në këtë parashtrësë, Kolegji i Apelit vërtetoi se argumentet e parashtrueses së kërkesës në lodhje me padi janë sqaruar mjaftueshëm në mbrojtjen e ankesës, kështu që nuk do të përsëriten, pasi nuk do të ishte e dobishme për mbarëvajtjen e procedurës. Në rast të pretendimeve për diskriminim, barra e të provuarit, bazuar në nenin 8 (Barra e Provave) të Ligjit kundër Diskriminimit, bie mbi palën e paditur, përkatësisht AKP-në, gjithashtu edhe parashtruesen e kërkesës (shih, rastet e Gjykatës KI145/19, KI145/19, KI146/19, KI147/19, KI149/19, KI150/19, KI151/19, KI152/19, KI153/19, KI154/19, KI155/19, KI156/19, KI157/19 dhe KI159/19, të cituar më lart, paragrafi 76).
75. Në rrethana të tilla dhe duke aplikuar qëndrimin e GJEDNJ-së në rastet *Malhous kundër Republikës Çeke* dhe *Koottummel kundër Austrisë* dhe praktikën gjyqësore në rastet e ish-ndërmarrjes “Agimi”, Gjykata thekson: (i) se Kolegji i Apelit ka shqyrtuar edhe çështje fakti edhe ligji; dhe (ii) përkitazi me faktet, barra e të provuarit se i plotësojnë kriteret e paragrafit 4 të nenit 10 të Rregullores së UNMIK-ut nr. 2003/13, në parim bie mbi parashtruesin e kërkesës. Për pasojë, Gjykata vlerëson se është e pakontestueshme që çështja në shqyrtim para Kolegjit të Apelit, nuk është (i) as çështje ekskluzivisht ligjore; (ii) dhe as e natyrës teknike. Përkundrazi, çështja në shqyrtim para Kolegjit të Apelit ngërthente çështje të rëndësishme faktike dhe ligjore. Për pasojë, Gjykata duhet të konstatojë, se në rrethanat e rastit konkret, nuk ekzistojnë rrethana të cilat do e justifikonin mungesën e seancës dëgjimore.
76. Në mbështetje të këtij konstatimi, Gjykata rikujton se Aktgjykimi i GJEDNJ-së, *Ramos Nunes de Carvalho e Sá kundër Portugalisë*, dhe të cilit iu ishte referuar

edhe në rastet e ish-ndërmarrjes “Agimi”, specifikisht kishte përcaktuar se një seancë dëgjimore është e domosdoshme në rrethana që ngërthejnë nevojën për shqyrtimin e çështjeve të ligjit dhe të faktit, përfshirë rastet në të cilat është i nevojshëm vlerësimi nëse autoritetet më të ulëta kanë vlerësuar faktet në mënyrë të drejtë. Kjo vlen posaçërisht në rrethana në të cilat, një seancë dëgjimore nuk është mbajtur as para shkallës më të ulët, siç është rasti në rrethanat e rastit të parashtrueses së kërkesës.

77. Në fund, Gjykata gjithashtu vë theks në faktin se Kolegji i Apelit nuk kishte arsyetuar *“heqjen dorë nga seanca”*, por ishte mjaftuar vetëm me referimin në paragrafin 1 të nenit 69 të Ligjit nr. 06/L-086 për Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme. Ky nen, siç është sqaruar më lart, thjesht përcakton kompetencën e Kolegjit të Apelit për të vendosur për mbajtjen e seancës dëgjimore bazuar në nismën e tij ose me kërkesë të palës. Aktgjykimi përkatës nuk përmban asnjë sqarim shtesë lidhur me vendimin e Kolegjit të Apelit për të *“hequr dorë nga seanca”*. Në këtë kontekst, Gjykata thekson se bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, në vlerësimin e pretendimeve që ndërlidhen me mungesën e një seance dëgjimore, duhet të shqyrtohet edhe nëse refuzimi i mbajtjes së një seance të tillë është i arsyetuar.
78. Prandaj, dhe në përfundim, Gjykata, duke marrë parasysh që (i) fakti që parashtruesja e kërkesës nuk ka kërkuar shprehimisht mbajtjen e një seance dëgjimore në nivel të Kolegjit të Specializuar dhe atij të Apelit, nuk nënkupton se i njëjti në mënyrë të nënkuptuar ka hequr dorë nga kjo e drejtë, posaçërisht duke marrë parasysh që i njëjti e ka iniciuar ankesën para Kolegjit të Apelit; (ii) gjithashtu se mungesa e kësaj kërkesë, nuk e liron Kolegjin e Apelit nga detyrimi për vlerësimin e domosdoshmërisë së një seance dëgjimore, për më tepër për faktin se parashtruesja në ankesën e saj para këtij Kolegji kishte specifikuar se është refuzuar kërkesa e saj që të deklarohet për një situatë të ngjashme në këtë rast punëtorit E. G. lidhur me të njëjtin privatizim, kërkesa e të cilit është pranuar, (iii) se edhe nëse parashtruesja e kërkesës të kishte paraqitur një kërkesë të tillë, e njëjta mund të rezultonte në mungesë të perspektivës për sukses; (iv) çështjet në shqyrtim para Kolegjit të Apelit, nuk mund të kualifikohen as si çështje ekskluzivisht ligjore dhe as çështje të natyrës teknike, por përkundrazi si çështje të faktit dhe ligjit, dhe vlerësimi i të cilave, bazuar në praktikën gjyqësore të Gjykatës dhe të GJENDJ-së, ngërthejnë domosdoshmërinë e mbajtjes së një seance dëgjimore të paktën në një nivel juridiksioni; dhe (v) Kolegji i Apelit nuk e kishte arsyetuar *“heqjen dorë nga seanca”*, konstaton se në rastin konkret nuk kanë *“ekzistuar rrethana të jashtëzakonshme për të justifikuar mungesën e një seance dëgjimore”*, dhe për pasojë, Aktgjykimi i kontestuar, përkatësisht Aktgjykimi [AC-I-20-0019] i Kolegjit të Apelit të 21 janarit 2021, përkitazi me parashtruesin e kërkesës, është nxjerrë në kundërshtim me garancitë e mishëruara në nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së.
79. Në vijim, Gjykata duke ju referuar pretendimit të parashtrueses së kërkesës për shkelje të nenit 24 të Kushtetutës, në lidhje me nenin 1 të Protokollit nr. 12 të KEDNJ-së, në kontekst të të cilit pretendon se nuk është trajtuar në mënyrë të

barabartë në raport me ish-punonjësit e tjerë NSH „KBI Suhareka“ para Autoritetit të Likuidimit të NSH-së së përmendur dhe Kolegjit të Specializuar.

80. Megjithatë, Gjykata, duke marrë parasysh që tashmë ka konstatuar që Aktgjykimi i kontestuar i Kolegjit të Apelit, nuk është në përputhshmëri me nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, për shkak të mungesës së një seance dëgjimore, konsideron se nuk është e nevojshme të shqyrtohet pretendimi i lartcekur për shkelje të nenit 24 të Kushtetutës në lidhje me nenin 1 të Protokollit nr. 12 të KEDNJ-së, pasi që i njëjti mund të adresohet dhe shqyrtohet nga Kolegji i Apelit. Gjithashtu edhe në lidhje me pretendimet e tjera të parashtrueses së kërkesës përkitazi me shkeljen e nenit 31 të Kushtetutës për shkak të gjendjes faktike të vërtetuar gabimisht, përkatësisht mos shqyrtimit të provave të paraqitura nga parashtruesja e kërkesës, si dhe pretendimit për shkelje të nenit 54 të Kushtetutës, Gjykata konsideron se këto pretendime të parashtrueses së kërkesës, duhet të shqyrtohen nga Kolegji i Apelit, në përputhje me konstatimet e këtij Aktgjykimi. Për më tepër, duke marrë parasysh që Kolegji i Apelit ka kompetencë të plotë për të shqyrtuar vendimet e kontestuara të Kolegjit të Specializuar bazuar në ligjet e aplikueshme për DHPGJS-në, i njëjti ka mundësinë e korrigjimit në shkallë të dytë të mungesës së një seance dëgjimore në shkallën e parë.
81. Konstatimi i Gjykatës për shkelje të nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, në rrethanat e rastit konkret, ndërlidhet ekskluzivisht me mungesën e seancës dëgjimore, siç është sqaruar në këtë Aktgjykim, dhe në asnjë mënyrë nuk ndërlidhet me dhe as nuk paragjykon rezultatin e meritave të rastit (shih në mënyrë të ngjashme rastet e Gjykatës, KI145/19, KI145/19, KI146/19, KI147/19, KI149/19, KI150/19, KI151/19, KI152/19, KI153/19, KI154/19, KI155/19, KI156/19, KI157/19 dhe KI159/19, parashtrues *Ethem Bokshi dhe të tjerët*, të cituara më lart, paragrafi 83).

Përfundim

82. Gjykata, në rrethanat e këtij rasti, ka vlerësuar pretendimet e parashtrueses së kërkesës, përkitazi me mungesën e seancës dëgjimore, e drejtë kjo e garantuar, sipas sqarimeve të këtij Aktgjykimi, përmes nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së.
83. Në vlerësimin e pretendimeve përkatëse, Gjykata fillimisht ka shtjelluar parimet e përgjithshme që burojnë nga praktika gjyqësore e GJEDNJ-së dhe të vetë Gjykatës në rastet e ish-ndërmarrjes “Agimi” si dhe në rastin e Gjykatës që ka të bëjë me privatizimin e ish-NSH-së “SHARR” përkitazi me të drejtën në një seancë dëgjimore, duke i sqaruar rrethanat në të cilat një e tillë është e domosdoshme, bazuar ndër të tjera, në Aktgjykimin e Dhomës së Madhe të GJEDNJ-së, *Ramos Nunes de Carvalho e Sá kundër Portugalisë*. Gjykata ka sqaruar, ndër të tjera, se (i) mungesa e kërkesës së një pale për seancë dëgjimore jo detyrimisht nënkupton heqjen dorë nga një e drejtë e tillë dhe se vlerësimi i ndikimit të mungesës së një kërkesë të tillë varet nga specifikat e ligjit dhe rrethanat e veçanta të një rasti; dhe (ii) në parim, palët kanë të drejtë në një seancë dëgjimore të paktën një nivel të juridiksionit, përpos nëse “ekzistojnë rrethana të jashtëzakonshme që do të justifikonin mungesën e një seance dëgjimore”, e të cilat bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, në parim ndërlidhen me raste në të cilat shqyrtohen “çështje ekskluzivisht ligjore ose të natyrës së lartë teknike”.
84. Në rrethanat e rastit konkret, Gjykata konstatoi se (i) fakti që parashtruesja e kërkesës nuk ka kërkuar seancë dëgjimore para Kolegjit të Specializuar dhe atij të Apelit, nuk nënkupton heqjen dorë të saj nga kjo e drejtë dhe as nuk e liron Kolegjin e Apelit nga detyrimi që të trajtojë me nismën e tij domosdoshmërinë e mbajtjes së një seance dëgjimore; (ii) Kolegji i Apelit, nuk kishte trajtuar “çështje ekskluzivisht ligjore ose të natyrës së lartë teknike”, çështje këto bazuar në të cilat do të mund të kishin ekzistuar “rrethana të jashtëzakonshme që do të justifikonin mungesën e një seance dëgjimore”, por përkundrazi, kishte shqyrtuar edhe çështje fakti edhe ligji; dhe (iii) Kolegji i Apelit nuk kishte arsyetuar “heqjen dorë nga seanca gojore”. Duke marrë parasysh këto rrethana dhe arsyetimet e tjera të dhëna në këtë Aktgjykim, Gjykata konstatoi se Aktgjykimi i kontestuar, përkatësisht Aktgjykimi [AC-I-20-0019] i Kolegjit të Apelit të 21 janarit 2021, është nxjerrë në kundërshtim me garancitë e mishëruara në nenin 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, përkitazi me të drejtën për një seancë dëgjimore.
85. Përfundimisht, Gjykata gjithashtu theksoi se (i) bazuar në ligjin e aplikueshëm për DHPGJS-në, Kolegji i Apelit ka kompetencë të plotë për vlerësimin e vendimeve të Kolegjit të Specializuar dhe rrjedhimisht, bazuar në praktikën gjyqësore të GJEDNJ-së, ka mundësinë e korrigjimit të mungesës së seancës dëgjimore në nivelin e gjykatës më të ulët, përkatësisht, Kolegjit të Specializuar; (ii) nuk është e nevojshme të shqyrtohen pretendimet e tjera të parashtrueses së kërkesës përkitazi me shkeljen e nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së përkitazi me vërtetimin e gabuar të gjendjes faktike, përkatësisht mosshqyrtimin e provave të paraqitura nga parashtruesja e kërkesës, dhe as pretendimet për shkelje të nenit

24 të Kushtetutës në lidhje me nenin 1 të Protokollit nr. 12 të KEDNJ-së dhe nenit 54 të Kushtetutës, sepse të njëjtat duhet të shqyrtohen nga Kolegji i Apelit në përputhshmëri me konstatimet e këtij Aktgjykimi; dhe (iii) konstatimi i shkeljes së nenit 31 të Kushtetutës në lidhje me nenin 6 të KEDNJ-së, në rrethanat e rastit konkret ndërlidhet vetëm me garancitë procedurale për një seancë dëgjimore dhe në asnjë mënyrë nuk e paragjykon rezultatin e meritave të rastit.

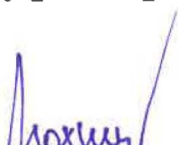
PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në pajtim me nenin 113.1 dhe 113.7 të Kushtetutës, nenet 20 dhe 47 të Ligjit dhe rregullin 59 (1) të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur më 1 shkurt 2022, me shumicë votash,

VENDOS

- I. TË DEKLAROJË kërkesën të pranueshme;
- II. TË KONSTATOJË se ka pasur shkelje të nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut;
- III. TA SHPALLË të pavlefshëm Aktgjykimin [AC-I-20-0019] e Kolegjit të Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme, të 21 janarit 2021 përkitazi me parashtruesen e kërkesës;
- IV. TA KTHEJË rastin në rivendosje në Kolegjin e Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme, në pajtim me konstatimet e këtij Aktgjykimi;
- V. TA URDHËROJË Kolegjin e Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme që ta njoftojë Gjykatën deri më 2 gusht 2022, në pajtim me rregullin 66 (5) të Rregullores së punës, për masat e ndërmarra për zbatimin e Aktgjykimit të Gjykatës;
- VI. T'UA KUMTOJË këtë Aktgjykim palëve dhe në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit, ta publikojë atë në Gazetën Zyrtare;
- VII. Ky Aktgjykim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Safet Hoxha

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Gresa Caka-Nimani

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 5 prill 2022
Nr. ref.: UK 1978/22

Në pajtim me nenin 112 [Parimet e Përgjithshme] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës, me paragrafin 1. 4 të nenit 11 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës nr. 03/L-121 dhe me rregullin 65 (Përmirësimi i vendimeve) të Rregullores së punës nr.01/2018 së Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Kosovës, Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës, nxjerr Urdhrin për korrigjim në vijim, me qëllim të korrigjimit të një gabimi teknik në Aktgjykimin e publikuar në rastin KI44/21 të 1 shkurtit 2022.

URDHËR PËR KORRIGJIM

të një gabimi teknik në Aktgjykimin në rastin KI44/21 të 1 shkurtit 2022

1. Më 1 shkurt 2022, Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata), e deklaroi kërkesën të pranueshme dhe vendosi të konstatojë se ka pasur shkelje të nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta) në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (në tekstin e mëtejme: KEDNJ).
2. Më 14 mars 2022, Aktgjykimi KI44/21, përmes shërbimeve postare i është dorëzuar Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për çështjet që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në tekstin e mëtejme: DHPGJS).
3. Më 15 mars 2022, DHPGJS parashtroi kërkesë për korrigjim të një gabimi teknik në Aktgjykimin KI44/21, të 1 shkurtit 2022. Më saktësisht, DHPGJS theksoi se Aktgjykimi i Gjykatës përmban një gabim teknik, përkatësisht që ka një mospërputhje në numrin e Aktgjykimit të Kolegjit të Apelit të 21 janarit 2021, sepse numri i saktë i Aktgjykimit të Kolegjit të Apelit që përkon me parashtruesen e kërkesës është AC-I-20-0091 dhe jo AC-I-20-0019.
4. DHPGJS kërkoi që Gjykata të korrigjojë gabimin teknik të identifikuar në Aktgjykimin në KI44/21 dhe të përcaktojë numrin e saktë të Aktgjykimit të pavlefshëm të Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së, përkatësisht Aktgjykimin AC-I-20-0091 në vend të AC-I-20-0019.
5. Gjykata rikujton që hyrja e Aktgjykimit të Gjykatës në rastin KI44/21 të 1 shkurtit 2022 është si në vijim:

“AKTGJYKIM

në

rastin nr. KI44/21

Parashtrues

Besa Sopi

*Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit
të Kolegjit të Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme për çështje që lidhen
me Agjencinë Kosovare të Privatizimit AC-I-20-0019
të 21 janarit 2021”*

6. Gjykata gjithashtu rikujton që dispozitivi i Aktgjykimit të Gjykatës në rastin KI44/21 të 1 shkurtit 2022 është si në vijim:

“I. TË DEKLAROJË kërkesën të pranueshme;

II. TË KONSTATOJË se ka pasur shkelje të nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës në lidhje me nenin 6 (E drejta për një proces të rregullt) të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut;

III. TA SHPALLË të pavlefshëm Aktgjykimin [AC-I-20-0019] e Kolegjit të Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme, të 21 janarit 2021 përkitazi me parashtruesen e kërkesës;

IV. TA KTHEJË rastin në rivendosje në Kolegjin e Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme, në pajtim me konstatimet e këtij Aktgjykimi;

V. TA URDHËROJË Kolegjin e Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme që ta njoftojë Gjykatën deri më 2 gusht 2022, në pajtim me rregullin 66 (5) të Rregullores së punës, për masat e ndërmarra për zbatimin e Aktgjykimit të Gjykatës;

VI. TUA KUMTOJË këtë Aktgjykim palëve dhe në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit, ta publikojë atë në Gazetën Zyrtare;

Ky Aktgjykim hyn në fuqi menjëherë.”

7. Marrë parasysh shkresën e dorëzuar nga Kolegji i Apelit të DHPGJS-së, dhe konstatimin e saj që në Aktgjykimin e Gjykatës në rastin KI44/21 të 1 shkurtit 2022, ka pasur një gabim teknik, bazuar në Rregullin 65 të Rregullores së Punës, lëshon këtë:

URDHËR

- I. Titulli i Aktgjykimit KI44/21 të 1 shkurtit 2022, korrigjohet si në vijim:

AKTGJYKIM

në
rastin nr. KI44/21
Parashtrues
Besa Sopi

Vlerësim i kushtetutshmërisë së Aktgjykimit
të Kolegjit të Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme për çështje
që lidhen me Agjencinë Kosovare të Privatizimit AC-I-20-0091
të 21 janarit 2021

- II. Dispozitivi i Aktgjykimit KI44/21 të 1 shkurtit 2022, në pikën III. korrigjohet si në vijim:
- “III. TA SHPALLË të pavlefshëm Aktgjykimin [AC-I-20-0091] të Kolegjit të Apelit të Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme, të 21 janarit 2021, përkitazi me parashtruesen e kërkesës; ”
- III. Paragrafët 2, 9, 33, 37, 78, dhe 84 të Aktgjykimit KI44/21 të 1 shkurtit 2022, në pikat përkatëse korrigjohen, ashtu që numri i Aktgjykimit të Kolegjit të Apelit të DHPGJS-së “AC-I-20-0019” zëvendësohet me numrin e Aktgjykimit “AC-I-20-0091”;
- IV. Ky Urdhër do t'i bashkëngjitet Aktgjykimit fillestar të Gjykatës, në pajtim me rregullin 65 (3) të Rregullores së punës;
- V. Ky Urdhër do t'u komunikohet palëve dhe do të publikohet në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20 (4) të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese;
- VI. Ky Urdhër hyn në fuqi menjëherë.

Kryetarja e Gjykatës Kushtetuese

Gresa Caka-Nimani

